

Karawanken Bote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 13. Krainburg, den 16. Februar 1944. 4. Jahrgang.

Veliki obrambni uspeh med Pripjetom in Berezino

Ob visokih sovražnikovih zgubah zavrženih 30 strelskih divizij in številne skupine oklopnjakov - V nedeljo uničenih 127 oklopnjakov in 68 topov pri Čerkasih in Žaškovo - Trajno hudi boji pri Cassinu - Strujen napad na London

Oberkommando der Wehrmacht je dne 14. februarja objavilo:

V tem ko so jugozahodno od Krivojroga spodleteli krajevni napadi Sovjetov, stoji naše čete še nadalje v trdih napadnih in obrambnih bojih zapadno od Čerkasov in vzhodno od Žaškova. Tukaj so uničile večeraj 127 sovražnih oklopnjakov in 68 topov.

V prostoru pri Žaškovo se je posebno odlikovala pod vodstvom Generalleutnanta Hochbauma nahajajoča se 34. pehotna divizija iz pokrajine ob Mosli.

Pri Dubnu so čete neke divizije oklopnjakov uničile prodrlo sovjetsko bojno skupino. Med Pripjetom in Berezino so boljševiki ustavili svoje napade. Naše čete so tu s svojo stanovitostjo s podporo odredov bojnih in bombnih letal zračnega orožja preprečile v času od 16. januarja do 10. februarja neprestane prodorne poskuse 30 strelskih divizij in številnih skupin oklopnjakov ter prizadele sovražniku visoke zgube ljudi in materiala. V bojih zadnjih dni se je posebno izkazala 244. brigada jurišnih topov.

Pri Vitebsku in severno od Nevla so se v srditih bojih zrušili ponovni silni napadi boljševikov. Med Ilmenskim in Pejpuškim jezerom so se naše čete, kakor jim je bilo ukazano in ne da bi jih sovražnik oviral, v nekaterih odsekih še dalje odstavile. Mesto Luga smo v tej zvezi izpraznili po porušeni vojnovozvožnih naprav. V drugih odsekih so spodleteli sovražni napadi, vtem ko so lastna napadna podvzeta potekala uspešno.

V ozemlju pri Narvi je narasla silovitost boja. Več boljševiških vdorov smo zajezili. Srdita borba še traja.

Gruppenkommandeur nekega oddelka lovcev, imetnik Eichenlauba Hauptmann Barkhorn, je dne 13. februarja 1944 l. na vzhodni fronti izvojeval svojo 250. zračno zmago.

Na italijanskem bojišču je potekel večerajšnji dan pri Nettunu brez omembe vrednih bojnih dejanj. Krajevna izboljšanja položaja so naši grenadirji izvršili brez močnejšega sovražnega odpora. Odredi bojnih in bombnih letal ter daljnostrelne baterije so se tudi večeraj podnevi in ponoči bojevale proti zbiranjem ladij in razkladanjem v prostoru pri Anziu in Nettunu. Pri tem je bila po bom-

bah zadeta in potopljena ena trgovska ladja s 6000 brt. Poškodovani sta bile dve nadaljnji tovorni ladji srednje velikosti.

Pri Cassinu so tudi ves večerajšnji dan trajali hudi boji. Ponovni sovražni vdor do srede cassinskih razvalin je odlični 211. grenadirski polk z nasprotnim napadom docela odpravil.

Sovražna letala so v noči od 12. do 13. februarja bombardirala mesto Rim, ne da bi napravila kaj vojaške škode.

Zračno orožje je v minuli noči, ko se je dobro videlo, izvršilo strujen napad močnih letalskih odredov na London. Z odvrženim velikim številom razstrelnih in zažigalnih bomb je povzročilo obsežne požare.

Zopet preprečeni prodorni poskusi

Topništvo se je učinkovito bojevalo proti premikanjem sovražnih ladij pri Nettunu

Oberkommando der Wehrmacht je dne 13. februarja objavilo:

V južnem delu vzhodne fronte so se naše divizije jugovzhodno od Kirovograda, zapadno od Čerkasov in vzhodno od Žaškova ubranile naprednih sovražnih razbremenilnih in nasprotnih napadov in izvojevale v srditih bojih nadaljnje uspehe. Pri Dubnu se vrše teški boji s premočnimi sovjetskimi bojnimi skupinami. Odstreljenih je bilo 16 sovražnih oklopnjakov.

Pri Vitebsku so naši, po topništvu in bojnih letalci učinkovito podprti hrabri grenadirji tudi večeraj preprečili vse silne prodorne poskuse boljševikov in uničili 49 sovražnih oklopnjakov. V teh obrambnih bojih sta se izborno izkazala 529. polk grenadirjev, ki ga vodi imetnik Eichenlauba Oberstleutnant Klesling, in 229. topniški polk, ki ga vodi Oberstleutnant Reinking.

Severno od Nevla ter med Ilmenskim jezerom in Finskim morskim zalivom je sovražnik ojačil svoj pritisk. Vtem ko smo v nekaterih odsekih zavržili silne sovražne napade, so potekali v nekaterih mestih lastni nasprotni napadi uspešno. Tudi v odseku pri Narvi se vrše silni boji.

Na italijanskih frontah se je v združenem ognju vseh orožij izjalovil sovražni napad v mostišču pri Nettunu. Teško topništvo vojske, bojna in bombna letala so se podnevi in ponoči bojevala proti sovražnikovim razkladanjem in premikanjem ladij pri Nettunu in Anziu. Eno sovražno vozilo za izkrcanje je bilo potopljeno, eno večje skladišče gonilne snovi uničeno in več ladij prisiljenih, da so se vrstile. Pomorske obalne baterije so obstreljevale sovražne ladijske cilje v zalivu pri Gaeti in dosegle zadetke na neki križarki.

Pri Cassinu je z nezmanjšano silo trajala srdita borba tudi večeraj. Pri tem so že več tednov v hudih obrambnih bojih stoječi oklopnjaški grenadirji zavržili močne sovražne napade in v uspešnih protisunkih izpraznili več odpornih gnezd ob severnem robu kraja. V teh bojih se je posebno odlikoval 211. grenadirski polk, ki ga vodi major Knuth.

V pretekli noči je nekaj sovražnih letal odrglo bombe na kraje v Zapadni Nemčiji.

Brza nemška bojna letala so izvršila vzemirjevalne napade na Jugovzhodno Anglesko in London.

Nemški brzi čolni so pri nočnem sunku proti angleški obali potopili ob obali Humbra eno britansko stražno vozilo.

Zakaj se bore 14 letni sovjetski armisti?

Poskus pojasnitve - Misel razredne borbe v šolskih knjigah Moskve

PK. Vidimo jih v strelskih jamah in jarkih, v utrjenih bojnih položajih Sovjetov in vedno znova v vrstah ujetnikov. To niso samo nekateri posamezniki, ne srečujemo jih v skupinah, te petnajst in šestnajstletnike. In še mlajši so zraven. Ne služijo kot pomagači v trenu, kuhinjah in hlevih. Ne, ti petnajstletniki so armisti, izurjeni v puškarnstvu in drugih orožjih in šolani v vseh zvrsteh in zahrbtnosti Sovjetov. Naglo kot opice splezajo na drevesa, se zarijejo kot krti v zemljo, in plazijo liki gibčna mačka po zemlji. Naštevani so in okrutni. Nemški vojak s svojim človečanstvom, ki je bil izprva pripraviljen ravnati v mladostniki prijaznejše, se je moral v borbi s Sovjeti in njih otroki odvaditi vsakega čuvstvanja. Če je ravnal drugače, se je moral za to težko pokoriti.

Abecednik sovjetskega sistema

Ti otroci in mladostniki niso šele od danes in večeraj »vojaki«. Sovjetski sistem, ki ne pozna pomislekov, jih je začel zgodaj šolati za »vojno proti fašizmu«. Celotni sovjetski vzgojni sistem je bil in je usmerjen v to, da naredi iz otrok sovjetske armiste. Šolske knjige to jasno dokazujejo.

V našem prenočišču v nekem malem zaseđenem mestu na Vzhodu, nam je prišla v roke mapa s sovjetskimi šolskimi knjigami. Med temi se je nahajala knjiga v cenemem sivem ovoju i lepenke. »Deutsche« je bilo pisano z antiqva črkami na naslovni strani in spodaj v ruskem jeziku: »Učbenik nemškega jezika za šesti razred srednjih šol.« Ko smo ta učbenik, sestavljen od R. Schlotganerja in E. Tschaplina, pregledali in brali to varšem iz njih za poskušnjo, se nihče ni včudil, da srečuje v vrstah sovjetske armade otroke.

Kajti ta učbenik je, kot vse sovjetske vzgojne knjige, en sam političen traktat, abecednik sovjetskega sistema. S poglavjem »Naj živi mednarodni mladinski dan«, se začne in z zgodbo Antonija, sina komunista in pomočnika »Očetove ilegalne organizacije konča knjiga, v kateri se trdi, da služi učnju nemškega jezika.

Postanite Vorošilovi strelci!

Tu pripoveduje tovariš Petrov otrokom o borbi proti »Berlinu«. In kako konča svoje predavanje? »Zopet pripravljajo naši sovražniki vojno proti naši miroljubni državi. Nanihasti hočejo našo socialistično državo. Toda naša armada je močna in nepremagljiva. Pripravljena je za varstvo naše očetinave. Vi, otroci, ste naša mlada garda. Učite se bratov! Učite se tudi streljanja! Postanite Vorošilovi strelci! In potem pridejo vprašanja k berili o dnevu Rdeče armade. Glase se: »Kaj pripoveduje tovariš Petrov? Se učiš tudi streljanja? Ali si že Vorošilov strelci?«

Toda ne ostane pri teh vprašanjih in pozivih. Zgodba iz meščanske vojne v Španiji z naslovom »Pedro« dokazuje, da mora služiti širijateljnik ne samo kot kurir in pomočnik v lazaretu, marveč tudi kot aktiven vo-

jak. Pedro, ki sreča rdečo špansko zločinsko kolono Derutli, odgovori na vprašanje, kaj da bo na fronti delal: da je že star štirinajst let, da strelja tako kot oče in se bo tako kot on, boril proti sovražniku. To tudi stori, ko potem odzame nekemu padlemu nacionalnemu Špancu puško. Nekemu slavospevu Stalinu sledi v knjigi pesem kominterne. Ne samo v ruskem, tudi v nemškem jeziku so se učili mali Vorošilovi strelci tisto pesem, ki pokaže neprikrito sovjetski imperializem.

Čitanka je bila sestavljena leta 1940, torej dolgo pred začetkom vojne na Vzhodu. Namenjena je dvanajstletnim srednješolcem. Mnogi, ki so bili takrat dvanajstletniki, stoji morda danes v sovjetskih vrstah. Nemški vojaki in njih zavezniki se bore tudi zato, da ubranijo svoje otroke pred morilskim barbarstvom nekega sistema, ki brezvestno in hladno uničuje življenje mladostnikov ali, kakor primer južno italijanskih in španskih mladostnikov, odvede naraščaj Evrope v sibirski pekel.

PK-Kriegsbericht Kurt Lothar Pauk.

Kako se je razvijala oskrba Angleške s premogom zaradi stalno pojemajočih uspehov izkopa v rudnikih, izhaja ne nazadnje iz neke odredbe, s katero je bila dodelitev goriva britanski industriji z začetkom 1944. l. za 10% skrajšana, in sicer ne glede na to, ali gre za oboroževalne tvornice ali ne.

Iskalci motenj spotoma

Končno je moštvo našlo preključeno mesto voda. — Zice in kablji so raztrgani. Takoj popravilo škodo, in kinalu dospe poročilo: Zvezavpostavljena!

(PK.-Aufnahme: Kriegsbericht Westermann, Sch., Z.)

Beveridge v kotičku za šale

Če po nekoliko brezplodnega govorjenja vložijo med spise in uradno dezavuirajo ubožen socialni program, kakršen je Beveridgejev načrt, pač ne more nihče zameriti karikaturnom angleškemu tisku, ki so v petem letu vojne v resnici v zadregi za snov, da so prišli to snov. Učljiva papiga, ki jo je londonski tednik »Every-body's« pred kratkim serviral svojim bralcem zaradi njene zmožnosti za »nekaj zelo bistroumnih opazk o Beveridgejevem načrtu«, je našla seveda večji odzovok v drugi svetovni javnosti kakor pri britanskih delavcih samih. Kajti zanje pomeni vse drugo kakor dober dovtip, če se londonski plutokrat izrečejo za socialno zaostalost, temveč je to zanje bridka zavest, da se ovekoveči njihova beda v »slumih« (revnih četrtih).

Kako kritično je v tem oziru stanje v razpoloženju britanskega ljudstva, se vedno znova kljub vsem ukrepom potlačena izraža v obupnem vpitju na pomoč od strani brezpravnega razreda, tako v zahtevi nekega člana parlamenta v listu »Daily Mail« po socialnem varnostnem načrtu, v razpravah tednikov kakor »People« in »Tribune« o sterilnem stališču delavske (Labour) stranke glede sodobnih socialnih problemov in o brezupnosti britanskega delavstva glede topoglednih povojnih upanj. Najde se pa tudi v podrobnih poročilih, kakršna je priobčila »New Review« o katastrofalnih in popolnoma zanemarljivih stanovanjskih prilikah rudarjev v Južnem Walesu, ali v onih v listu »New Leader«, ki odkriva, da so se početovrile obratne nezgode britanske industrije v zadnjih petih letih zaradi povsem nezadostnih ukrepov za zaščito dela.

Da so vsi ti pojavi globoko zasidrani v plutokratskem sistemu, so med tem spoznali v Angliji sami in se to spoznanje izraža v obeh taborih v različnih oblikah, vendar z enakim stvarnim jedrom. Tako si je pred kratkim nek očitno socialnim reformam posebno sovražna tovarniški ravnatelj na nekem običnem zboru privoščil zahtevo, da se angleška tekmovalna sposobnost na svetovnem trgu in »renta kapitala« ne smeta oslabiliti po socialističnih reformah. Na strani delavcev pa prikazujejo, kakor pravi »Tribune«, isti problem kot boj bogatih, da obdržijo svoj oblastni položaj nasproti ubogim, pri čemer so beje doslej dosegli »omembe vreden uspeh«. Hkrati pa zaslужijo nadplutokrati in vojni hujskati kot posestniki velikega števila delnic pri britanski oboroževalni industriji 25, 30, da, o priliki »samo« 37% dividend. Tu se odkriva ves plutokratski sistem v vsej svoje izjemajoči nesramnosti.

Da v Zedinjenih državah stivar ni drugačnja dokazujejo tudi ondotni socialni spori. Tudi tukaj je pri delavstvu polagoma pronicalo spoznanje, da imajo nevarnosti inflacije svoj edini vzrok v ogromnih dobičkih oboroževalne industrije, pri čemer se lahko dokažejo dobički od 100 do 965%, vtem ko prepuščajo delavcem nerazrešljivi problem, da sami opravijo z naraščajočo draginjo živil. To so socialnoreakcionarni sadovi plutokracije v njihovih lastnih deželah. Izkustva, ki jih morajo napraviti drugi narodi, pred vsemi zaslužena Indija, z morenjem z lakoto in kugo, z izžemanjem žen in otrok, da, z javnim trgovanjem z ljudmi, še zdaleka ne zasenčijo tiste »metode« razrednega boja britanskih in severnoameriških dobičkarskih gangsterjev proti delavskemu prebivalstvu. Če bi šlo vse tako, kot si to v sanjah žele ti plutokratski strankarji, bi bila po tej vojni vsaka misel na socialnopolitičen napredek tudi v ostalem svetu samo še krvava šala, kot je danes načrt mra. Beveridgeja na Angleskem. To, da do tega ne pride, ampak da dobi socialna vest in pot kažejo socialna praksa mladih narodov nadaljnjo svobodo razmaha, tvori eno izmed fundamentalnih točk programa v vojnih ciljih nacionalsocialistične Nemčije in njenih zaveznikov. My.

Brca zadnjemu bolgarskemu pučistu

Zagrebski dnevnik »Hrvatski Narod« z dne 14. januarja t. l. objavlja sporočilo časopisne agencije »Exchange Telegraph«, da je vlada v pregnanstvu Petra Karadžordjevića v Kairu odpustila iz službe svojega dosedanjega poslanika v Lizboni prof. Radoja Kneževića zaradi njegovega dopisa Petru Karadžordjeviću, v katerem ga poziva na sodelovanje s komunističnim Titovim vodstvom. Prof. R. Knežević je bil s svojim bratom častnikom ter ostalim svojim sorodstvom glavni činitelj v znanem marčnem belgrajskem prevratu. Vlada, ki so jo postavili pučisti ga je nato imenovala za ministra dvora ter je kot tak pobegnil tudi v London. Ko se je v pregnanstvu vlada pričela otresati glavnih pučistov, je za Simovičem, Ilčem in ostalimi zadela ista usoda tudi Kneževića ter je bil odstavljen kot minister dvora in poslan na poslanika v Lizbono. Na tem položaju je sedaj dobil še zadnje brco ter je bil zaradi svojih simpatij do komunistov in odobravanja njihovih zločinov sploh odpuščen iz državne službe.

V breznu podzemlja

Vnebovpijoča zanemarjenost mladine - Posledica Rooseveltove vojne politike

Pred nekaj dnevi je podal Franklin Delano Roosevelt, očito v veri, da drznost zmaga, že večkrat prevaranemu prebivalstvu Zedinjenih držav svečano obljubo, da stremi za tem, da bi z vojske vračajoči se severnoamerikanski vojaki »našli Ameriko, v kateri se jim bo nudila polna možnost za vzgojo, rehabilitacijo, socialno varnost, zaposlitev in prilika za trgovske posle.«

To se upa reči isti hinavec iz Bele hiše v Washingtonu, ki je obljubljal svojim volivcem pred zadnjo volitvijo za predsednika mir, a jim je po volitvah prinesel vojno! S to vojno je priklical baš nasprotno od tega, kar obljubuje sedaj svojim vojakom kot truda vreden cilj. Pred vojno Rooseveltu ni bilo mogoče izvesti z veliko reklamo napovedani program New-Deals; notranje težkoče so se tako množile, da je moral odvrniti pažnjo javnosti s krvavim eksperimentom vojne zunanje politike. Zopet so najširše množice prebivalstva Zedinjenih držav tiste, ki morajo doprinesiti žrtve za blaznost tega zločina. Na tisoče mater in žen že žaluje za svojimi sinovi in možmi. Več kot pol milijona se jim bo v kratkem pridružil — kot se »prizanesljivo« napoveduje v zvezi z objavami o nameravani invaziji v Evropo.

Časopisje Zedinjenih držav, ki je poročalo o nevarnem širjenju zauživanja mamil med mladino, mora priznati, da je bilo med 400 mladostniki, ki so jih aretirali pri neki raciji, 28 morilcev. Toda, poslušajmo, kaj je šele pred nekaj meseci ugotovil predstojnik zvezne kriminalne policije, Edgar Hoover v časopisu »Americane Magazine« na podlagi uradne kriminalne statistike! V vsakem mestu Zedinjenih držav so zločinske tolpe obstoječe iz deklet v starosti od 14 do 19 let. V Chicagu je vodila neka 18 letnica tolpo petih deklet v starosti od 15 do 18 let. Njena specialiteta so bili vlomi, napadi na bencinske tanke in tatvine avtov. Posebno grozno, pravi Hoover, je število po mladoletnih izvedenih zločinov na železnici. Tako je neka tolpa, sestojča iz 10 deklet v starosti od deset do petnajst let pri Pittsburgu iztirila vlak, ki je šel 37 vagonov. V New Yorku se je zgodilo naslednje: dva gimnazijca sta ustrelila svojega učitelja, ker jima je prepovedal kajenje v učilnicah šole. Očeta nekega 17 letnega mladenčca, ki je temu zagrozil, da ga bo naznanil pri policiji, ker pripa-

da k neki tolpi, so našli nekaj dni pozneje umorjenega in iznakačenega. 15 odstotkov vseh umorov in 35 odstotkov roparskih napadov, tako poroča Hoover, gre na rovaš mladoletnih, med katerimi se nahajajo celo osemletni dečki in deklice. Aretacije deklet pod 21 letom so narasle v teku enega leta za 55 odstotkov. Posebno se širi med mladoletnimi prostituticija. »V središčih oboroževalne industrije«, tako piše o tem Hoover dobesedno, »polnijo ponoči ceste neštivilne 13 do 15 letne deklice, našminkane in nalispane kot da bi bile dvakrat toliko stare.« Aretacije radi prostituticije so se pomnožile za 64 odstotkov, radi drugih pravnostnih prestopkov pa za 104 odstotkov.

Predstojnik zvezne kriminalne policije išče vzrok tega škandaloznega razvoja in krivi vzgojni sistem. »Znanje se poučuje brez ide alizma, tradicija se nadomešča s cinizmom. Ker baje škoduje disciplina razvoju osebnosti, pridigajo svobodo vseh življenjskih pojavov brez samovzgoje.« Vsekakor pa pozabi Hoover imenovati ljudi, ki so za to vzgojni sistem odgovorni. To so namreč Rooseveltovi židi. Tako je vodja vzgojnega urada v Washingtonu žid po imenu Philip H. Cohen. V New Yorku so skoraj vsi šolski svetniki in rektorji židi. Med študenti igra posebno važno vlogo »National Student League«, neka iz židovsko-komunističnih elementov sestavljena organizacija. Vodja štu-

dentovske vrhovne univerzitetne organizacije, tako zvane Amerikanski Student Union, je žid Joe Lash. Njegove zveze »navzgor« se-gajo baje do Eleanor Rooseveltove.

Toda vzrok propadanja npravstvenosti med mladino Zedinjenih držav ni samo vzgojni sistem s svojimi odgovornimi židovskimi vodjami; k temu pride še socialna beda; predvsem radi stanovanjske stiske v industrijskih pokrajinah. Na tisoče ljudi spi, po nekem poročilu londonskega »Daily Mail« v votlinah in stanovanjskih vozovih. Mnogi mladoletni bivajo v azilih za brezdomce. Vsekako pa znajo priti nedorasli fantje do denarja, katerega potem zapravijo v nočnih lokalih in zabaviščih. Potem je treba omeniti še otroško delo, čegar socialni zaostanek prikazuje primer neke tovarne za konzerve, ki zaposluje s prebiranjem jagod 24 otrok med desetimi in petnajstim letom od treh do sedmih zjutraj. V nekem drugem primeru so bili zaposleni 12 do 15 letni mladostniki ponoči po 60 ur na kegljiščih, mnogo-krat do četrte ure zjutraj.

To je samo nekaj od stotin, da, tisočev primerov, kakšnemu nevarnemu razvoju je izročena mladina Zedinjenih držav prav sedaj med Rooseveltovo vojno. In tu se postavi ta resnično edinstveni predstojnik Zedinjenih držav Severne Amerike, ki nosi za vse to skrajno odgovornost, pred javnost in obljubija s pobožno k nebu dvignjenimi očmi nebesa na zemlji. Takšne so njegove »polne možnosti za vzgojo« v prakslj Pošteni narodi na svetu se odréjajo vsaki taki »osrečtvi sveta« in zavračajo Franklin Delano Rooseveltovo odločno nazaj v meje lastne države, za katerimi je treba izkldati toliko nesnage.

V petek manjše bo'no delovanje na Vzhodu

V mostišču pri Nettunu so se zrušili sovražni napadi na položaje pri Apriliji

Oberkommando der Wehrmacht je dne 12. februarja objavilo:

Bojno delovanje na vzhodni fronti je bilo slabše od onega v prejšnjih dnevih, zato so se le v nekaterih odsekih vršila večja bojna dejanja. Tako so naše čete v iridih napadnih in obrambnih bojih dosegle uspehe jugovzhodno od Krivojroga, v prostoru zapadno od Čerkasov in vzhodno od Zaškova. Pri tem so samo vzhodno od Zaškova uničile 52 sovražnih oklopnjakov. Pri Vitebsku ter med Ilmenskim jezerom in Pinskim morskim zalivom smo se deloma v boju od moža do moža ubranili ponovnih silnih sovjetskih napadov in vrgli s sunki naših odredov boljše-vike nazaj med Lugo in Pejpuškim jezerom. Boji so tu še v teku.

V obrambni bitki pri Vitebsku se je posebno odlikoval 6. pionirski bataljon neke divizije zračnega orožja, ki ga vodi Oberleutnant Zurmühlen.

V severnem odseku vzhodne fronte sta se izborna izkazala rheinsko-westfalska 227. pehotna divizija, ki jo vodi Generalleutnant Berlin, in topniško vojsko, ki ga vodi imetnik Eichenlauba Generalleutnant Tomaschki.

Na italijanskih frontah so se v uničujočem ognju nemškega topništva zrušili v mostišču pri Nettunu silni, po oklopnjakih podprti napadi na nove nemške linije pri Apriliji. Pri tem smo odstranili 17 sovražnih oklopnjakov. Krvave zube napadalcev so bile posebno visoke v ognju nemških pehotnih orožij z bokov. Daljnostrelne baterije so z dobrim učinkom obstreljevale zbiranja ladij v netunskem pristanišču in neko letališče v mostišču. Severovzhodno od Castelforte smo zofili nek sovražni vder in nasprotniku z naskokom iztrgali nek vrh.

Severozapadno od Cassina je bilo ves dan živahno bojno delovanje. Večkratne hude napade američanskih skupin smo zavrnili v srditih bojih.

Skupine severnoameričanskih bombnikov so dne 11. januarja v opoldanskih urah priletele z močno zaščito lovcev nad Zapadno Nemčijo in nadaljevale s svojimi zastrahovalnimi napadi na več krajev. Po brez načrta odvrenih bombah so nastale škode in zgube med prebivalstvom zlasti v stanovanjskih četrtih mest Frankfurt am Main in Ludwigs-hafen. Sile naše zračne obrambe so sovražniku zopet onemogočile, da bi izvršil strnjene napade, in po še nepopolnih poročilih uničile 26 sovražnih letal. V minuli noči so priletela nekatera vznemirjevalna letala nad zapadno in severozapadno nemško ozemlje.

Brza nemška bojna letala so v zadnji noči napadla cilje v Južnovzhodnem Angleškem.

1.900.000 Amerikancev je stavkalo 1. 1943

Lizbona, 15. februarja. Zenski delovni minister v Zedinjenih državah, mis Frances Perkins je moral sedaj priznati, da so američanske stavke v preteklem letu le povzročile precejšen padec produkcije. 1.900.000 delavcev ni prišlo 13.500.300 dni k delu. Vseh stavk skupaj je bilo 3750. To število stoji v sedanjji vojni takoj za podatki iz 1. 1941. Takrat so zabeležili v USA 4288 stavk. To so vsekakor številke, ki ustvarjajo pojem o nesocialnih razmerah in nezadostnih mezdah, kar je bil vzrok za to opuščanje dela.

Tudi v Angliji povzroča naraščanje in padanje stavk precejšen izpad produkcije. Ze samo pretekli teden je bilo, kot poroča angleška poročevalna služba, radi stavk izkopano 178.000 ton premoga premalo. To je od začetka vojne do sedaj največji primanjkljaj v tednu.

ZRCALO ČASA

Predsednik severnoameričke pomorske komisije admiral Land je v četrtek zvečer sporočil senatu, da je možno, da ne bo mogel izpolniti programa za gradnjo ladij Zedinjenih držav v letu 1944. Vzroki za to sta nedostajanje delavcev in trajno stavkovno glibanje med strokovnimi delavci.

Na domoljubne manifestacije marokanskega prebivalstva, ki so bile povzročene po obljubah Zedinjenih držav, so oblasti de Gaulle odgovorile z ostrimi policijskimi ukrepi. V Meknesu so zaprli 50 oseb, od katerih jih je sedem obsodilo naglo sodišče na smrt. Hkrati je bil sultan prisiljen, da je odstavil številne visoke dostojanstvenike.

Vodja opozicije v Avstraliji, Manzijs je izjavil pred reprezentančno zbornico, da je otvoritev druge fronte v Evropi izredno tvegana in riskantna operacija in bo povzročila zavaznikom brez dvoma velike zgube in težave.

V premišljevanju o vojnem položaju v Italiji ugotavlja vojaški sodrnik »Stockholms Tidningena« polkovnik Bratt, da je Kesselring uporabil drznejšo taktiko kakor so mislili. Noben poveljnik ne bi mogel v takšnem položaju, v kakršnem se je nahajal Kesselring, tvegati take taktike, če ne bi imel pod seboj čet, pri katerih se je lahko zanašal na njihovo izredno bojno storilnost.

Reuterjev dopisnik ugotavlja po nekem obisku na Irskem: »Naj se zgodi kar koli, verjetno ne bo nič odvrnilo Irske od njene nevtralnosti. De Valero podpira v tem oziru ves narod.«

Časopis »Voz« v Lizboni ugotavlja, da sta London in Washington že davno opustila vsa prizadevanja, da bi nasprotovala boljševiškim zahtevam. Stvar je taka, da anglosaksonske sile tudi takrat molče, če gre za izrecno neopravičene zahteve in mnenja Moskve.

Obkoljena sedma britanska divizija obupno napeinja vse sile, da bi prebila obroč, v katerega so jo vklenili Japonci v teku svoje ofenzive na burmeško-indijski meji. Japonsko zračno orožje je preprečilo poskuse, oskrbovati obkoljene čete po zračni poti.

Nadaljnje izhajanje časopisa poljskih emigrantov v Londonu »Wiadomosci Polskie« je britanska vlada zato prepovedala ker si je list upal, zapisati sledečo resnico: »Za države Centralne in Vzhodne Evrope bi pomenila prisilna priključitev krogu primitivnega sovjetskega režima čisto navadno njihovo izločitev iz Evrope.«

Absolutno nadmoč japonskih lovskih letalcev v Pacifiku brez pridržka priznava newyorški časopis »News Week«.

Namestnik predstojnika generalnega štaba imperije, generalni poročnik Nye, je sveril v nekem govoru pred prevelikim optimizmom, kot pravi neko Reuterjevo poročilo. Mnogi mislijo, da je vojna že dobljena. Jaz pa si ne moram misliti večje napake, je rekel britanski general, kot pa če kdo ravna svoja dejanja po taki domnevi.

»Daily Worker« poroča, da je zaklinal zgovornar in pisatelj Thompson na nekem velikem shodu v Birminghamu med drugim: »Primer Indije je bolj razbil našo etiko v kose, kot pa karkoli drugega!«

Senat Zedinjenih držav je v sredo odklonil predlog, po katerem se naj bi dalo v letu 1944. dodatno na razpolago sna in pol milijarde dolarjev, proti dviganju cen.

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerei Kärnten GmbH, Klagenfurt. — Verlagsleiter: Dr. Emil Heitjan. — Hauptredakteur: Friedrich Horstmann. — Zeitungsleiter: Anzeigendirektor Dr. I. Kitzler.

Kaj pravi sovražnik?

Nemci napadajo z nezasišano močjo

Zeneva, 15. februarja. Obsegu nemškega letalskega napada na mostišču Nettuna se čudi vojaški dopisnik londonskega večernega lista »Star« general Sir Gordon Finlayson in meni, da je ta točka posebno važna, kajti Nemci napadajo z nezasišano močjo. Popolnoma v nasprotju s tem, je bilo videti pred izkrcanjem, kot da ni v tem delu Italije sploh nikakega nemškega zračnega orožja. »Mi lahko vidimo v tem naravnost precedenčen primer za to«, zaključil britanski general, kaj se bo odigralo, če bodo naše čete enkrat potkušale vpasti v Zapadno Evropo.«

In tako je rekel prejo:

1941. Poslanec Zedinjenih držav John E. Rankin 27. junija 1941. (citirano v The American Hebrews, New York): »Mednarodni denarniki, večinoma mednarodni židje in neka-ki arijci, kot hiša Morgan, ki nadzoruje potrebo zlata vsega sveta, skušajo porinuti Zedinjene države v vojno. Skušajo križati civilizacijo na križu iz zlata.«

Usoda kmetice Milke Martonove

SPISAL KRIEGSBERICHTER KARL OTTO ZITTMANN. COPYRIGHT BY DEUTSCHER VERLAG, BERLIN

Tekla sem v Slunj in Gacko, čez vodo in log, skozi sneg in točo, med vetrov in sončno pripeko. Nosila sem dolge modre hlače in modro srajco, čez katero so se vsipali moji gosti lasje čez ramena kakor plašč. Nosila sem dolge lase kljub povelju, da bi si jih morala dati ostriči vsaka žena. Obute sem imela opanke, s katerimi sem se lahko plazila, kakor lisica, ki zalezuje kose.

Ko sem nekega novembarskega večera stopala v globokem snegu od Aftovca do Cemernege sedla skozi dolino Mužice, se stiskala k navpičnim dolinskim stenam, se oklepala previsov, v katere je bil vsekakor komaj za človeka visok hodnik, in se torej bolj plazila kakor hodila, vtem ko so se tik mene deročče vode divje razpršile preko kamenja in slapov, mi je stopil nenadna nasproti sij pes z žarečimi očmi. Vzela sem bodalo med zobe in puhačoj šla proti njemu, toda on se ni ganil, ampak samo naježil svojo gosto dlako.

Nato se je usedel na svoje zadnje noge, obrnil glavo proti nebu in začel grozno tuliti. Tu se mi je v srce smilil, in rekla sem mu na glas tako: Gluhim ušesom tuliš svojo stisko, volki! Nimam s seboj niti koštruna niti mastnega kozličca, da bi si s tem lahko odkupila prosto pot. Jaz sem sama volkulja in vajena stradati na potih. Hočem tja gor do hana, male bedne kočje pred Vrbo. Morda pa dobiš tam kos mrzlega mesa, ki bi ti ga lahko dala.

Toda on se ni brigal zame, ampak sedel še naprej tam in tulil v vedno gostejšo temo, tako da sem bila v skrbeh, da ne bi zgrešila poti, če ne spravim volka v stran. Pobrvala sem zato nekaj večjih kamnov in šla proti živali, kakor da jih hočem vreči v njo. Tu je vstala in tekla nekoliko kvišku ter zginila za skalo. K utripajočim srcem sem šla dalje in vzela

zopet v usta bodalo, ki sem ga bila med govorenjem vzela iz ust.

Počasi je začelo snežiti, in samo, ker sem dobro tekla, nisem zgrešila strme poti, ki je vodila preko rogčev in grebenov, strmih stopnic in ozkih mostov, in planila zgoraj v kočjo, kjer sem se vrgla na kup sena, ki je bil nasut pod eno steno. Morala sem že zaspati, kajti ko sem se zleknila, je bila okrog mene črna noč.

Globoko sem dihala, tu sem slišala praksanje na vratih in rahlo sopihanje, kakor da bi tu govoril kdo sam s seboj. Prestrašila sem se na smrt, kajti tam zunaj v noči je bil volk in hotel priti pri vratih noter.

Tresla sem se ko trepetlika in se počasi dvignila, kakor da sem živa mrtva, se pritipla do mize, potem dalje do police v steni, kamor sem po prihodu položila kračo od-dojka. Vzela sem jo v roko, da bi jo vrgla pri oknu ven, ko so vrata ledenomrzlo zaloputnila proti steni hiše; rahlo in osupnjena sem zavpila. Srce mi je divjalo kakor ujet sokol v kletki.

Tu je nekdo ukresal luč v koči, in v vzplamteči zarji sem zagledala siv obraz z ozkimi volčjimi očmi, ki so mu košate obrvi zrasle skupaj nad nosom. Okrog oči mu je ležal širok venci las. Odprl je usta, in videla sem njegove zobe, ti so bili ko nož ostra, bleščeča bodala. Oči so zijale vame kakor tam zunaj v dolini Mužice, in zdaj pa zdaj bo, tako sem mislila, takoj začel zopet tuliti. Toda slišalo se je zamolklo godrnjanje. Ogrnil si je bil črn ovčji kožuh in, ko sem vse to videla, je luč znenada zopet ugasnila.

Vtem ko so mi od strahu škepetali zobje, je čel k durim in jih zaloputnil. Neto je še entaj ukresal luč.

»Ali imaš kaj jesti?« je vprašal s hripavim glasom, in jaz sem mu podržala kračo proti luči. »Már je to vse?« je vprašal dalje, in jaz

sem pokimala, kajti besede so mi obtičale v grlu. »Torej začni«, je nadaljeval in mi držal kračo pred usta, da sem morala, pa da sem se zadušila in zadavila, vgrizniti v rjavo meso in si iztrgala iz njega nekaj vlaken.

Pri tem se je globoko in divje smejal, da je domelo kakor iz kakšnega zidanega studenta, in jaz sem se usedla, ker so mi klecnila kolena.

»Moram danes še daleč«, je rekel, »tja do Durmitorja, k nebesnim rogovilam, ki so zakopane v snegu. Ti pa le ostani dva dni v tej koči, kajti zdaj ni prav varno tam doli v globeli Sutjeske.« Potem me je zopet gledal s svojimi bleščečimi očmi in trgjal s kosti cele kepe mesa, ki jih je hlastno požrl.

Sedela sem, kakor da bi me hotel vzeti vrag, in sem ohromela v vseh udih. Samo moje oči so bile še žive in so zasledovale vsako njegovo kretnjo. Obrisal si je obraz s svojimi dolgimi kosmatimi rokami, se zopet divje zasmejal, da mi je pretreslo mozeg, se naglo dvignil, in rekel: »Lahko noč, sodružica! Luč je ugasnila, vrata so se naglo odprla, mrzel piš je zavel v kočjo, toda že so zaloputnila vrata, in zopet sem bila sama.«

Takšna, kakršna sem bila, sem se zgrudila v suho, ostro dišečo seno in se onezvestila.

Svetel dan me je budil, in zbudila sem se s tesnobo v prsih. Počasi sem vstala in odprla dur. Tu sem videla, da je vodila do mene notri in zopet nazaj do globeli sled močnega volka. Moških korakov pa ni bilo videti. Skomignila sem in mislila, da se mi je bilo moralo sanjati, toda v isti sekundi je padel moj pogled na ogledano belo kost od-dojka, ki je ležala na tleh.

Tu sem zastokala, zaloputnila zopet dur za seboj in se globoko, globoko zagrebla v dišečo seno, ki me je kmalu uspavalo.

Ponoči sem bdela in prisluškovala na zunanaj. Ure in ure sem tako ležala, ko mi je bilo srce, s suhimi, vročično vročimi ustnicami, in čakala na volka v človeški podobi, na volkodlaka, ki me je bil imenoval sodružico; toda ta ni prišel.

Prihodnji dan sem zopet spala podnevi in bdela tudi tretjo noč. Tu sem slišala iz daljine tuljenje. Bil je isti volk, ki je sedel ob mojem vznožju v dolini Mužice. Spoznala sem takoj njegov globoki glas, in sedaj slišala tudi njegov divji smeh, njegov kakor iz globokega studenta prihajajoč votel smeh; toda zdaj se nisem nič več bala.

Odprla sem dur in pogledala ven. Luna je v jasnem mrazu sijala na zvezdnatem, bleščečem, neskončno globokem nebu preko snežnobelih, ledenih gor. Toda mene ni zeblo. Sledil pred svojimi durmi sem natančno spoznala s njihovimi modrimi sencami.

Drugo jutro sem se odpravila in stopala po divji skalnati steni navzdol k Cemerneemu sedlu, vtem ko mi je sneg segal do kolen, in končno prišla do tistega mesta, kjer je ogromna skala, ki se je prej morala zrahljati, padla s težkimi bori v prepad. Obšla sem to mesto, prišla na večer v Sadice, kjer sem našla zavetišča pri kmetu, čegar revščina je bila še večja ko moj glad, in dosegla potem Čurevo in končno Fočo, kjer sem našla pogrnjeno mizo pri nekem čevljarju, ki so mi ga bili imenovali v Bihaču.

Prišla sem še ravno prav na naš veliki kongres v Bihaču, kjer so ravno postavljali nove divizije in dajali brigadam njihove vodje. Sedaj nas je bilo na tisoče, in od teh večina ni imela ničesar ko spomin na kup golenih zidnih kamnov, ta ob kakšni reki, oni v gorovju, ali »pomin na kak grob pod visoko kamenito goro na Krasu ali na zadnji krik v zeleni reki, ali na nekaj poginulih živali, na z ljaki posajen pašnik, na vas, ki je bila razstreljena. V vseh vetrovih so goreli naši ognji in nam pripihali toliko pripadnikov. Sovražstvo teh ljudi je bilo ravno tako veliko ko njihova volja do morenja in požiganja.

(Dalje prihodnjič)

Neuerlicher Ausfall des Kreml

Scharfer „Prawda“-Artikel gegen polnischen Emigrantenklüngel in London — Auch eine Aufteilung des Ostseeraumes „gefordert“

Stockholm, 15. Februar. Nach Meldungen aus Moskau veröffentlicht die „Prawda“, das amtliche sowjetische Organ, einen Artikel, der in äußerst scharfer Form die polnische Exilregierung in London angreift. Stalin setzt damit seinen Feldzug zur Bolschewisierung Europas fort und bescheinigt den polnischen Emigranten in London, daß nach seiner Auffassung sie nichts mehr zu bestellen haben, sondern er allein über die Zukunft Polens bestimmen werde.

Die Schlagzeile der „Prawda“ lautet bezeichnenderweise: „Die feindseligen Umtriebe der polnischen Emigrantenregierung durch falsche Worte der Freundschaft getarnt.“ Es heißt in dem Artikel, die polnischen Emigranten in London hätten jeden Wirklichkeitssinn verloren. Sie betrachten das Sowjetvolk als Gegner. Feindlich gestimmte Worte gegen die Deutschen wären nur eine Tarnung.

Emigranten haben ausgespielt

Aus diesen an Deutlichkeit nichts zu wünschen übrig lassenden Worten geht hervor, daß der polnische Emigrantenklüngel in London, obgleich er sich bemüht, wo er nur kann, die Gunst des Kremls zu erreichen, noch so oft die Mitglieder seiner „Regierung“ auswechseln kann; es nützt ihm alles nichts! Solange nicht Stalin aus Polen eine Sowjetrepublik mit einer ihm genehmen Führung gemacht hat, ist ihm der polnische Emigrantenklüngel in London im Wege. Die Bemerkung des Reuter-Vertreters in Washington, daß der Artikel der „Prawda“ der Vorboten neuer Ereignisse in der Haltung der Sowjetregierung gegenüber der polnischen Frage sein werde, ist daher nicht überraschend.

Totaler Bruch vollzogen

Moskau vollzieht mit diesen Drohungen den totalen Bruch mit den Londoner Polen. Jeder weitere Einmischungsversuch der Engländer dürfte unmöglich geworden sein. Die Stoßrichtung des sowjetischen Imperialismus ist festgelegt. Das saubere Ehepaar Wassilewska-Korneitschuk stellt gemeinsam mit Benesch und dem finnischen Emigranten in Moskau Sold Kuusinen den Vortrupp des von Stalin erträumten bolschewistischen Weltreiches dar. Der erhöhte Druck auf Finnland, die steten unterirdischen Wühlereien wegen der Dardanellen, der Anspruch auf die „Curzon-Linie“ umreißen die ersten Mindestforderungen des Kremls gegen Europa und Nahost.

Plutokraten sagen zu allem ja!

Der „Observer“ bemerkt, von englischer Seite seien Stalins Vorschläge nicht zurückgewiesen worden. Sie sähen u. a. vor, daß Königsberg sowjetisch werden, während Danzig den Polen zufallen solle, die auch Kolberg und vielleicht auch Stettin erhalten sollten, ferner Oberschlesien, wobei nur noch zu bemerken ist, daß es sich nach Stalins Absichten natürlich um ein Sowjetproblem handeln würde.

Der „Observer“ bemerkt weiter zu diesen Irrsinnspänen, die lediglich aufschlußreich sind für den Eroberungswahn der Bolschewisten und die Zuhälterrolle der Plutokratie: Die Frage Ostpreußens werde keine ernsthaften Meinungsverschiedenheiten hervorrufen. Der Sowjetplan für Aufteilung des Ostseeraumes werde in London und in Washington nicht als undurchführbar betrachtet. Die Sowjetunion habe ein legitimes Recht auf die Kontrolle der Ostsee.

Der letzte Punkt wird vielleicht auch die nordischen Völker interessieren.

Enthüllung weiterer Wahnsinnspläne

hw. Stockholm, 15. Februar. Die amerikanische Zeitschrift „Fortune“ hat sich die Mühe gemacht und einige der Phantasieberechnungen zusammengestellt, die dem Vernichtungswillen und Rachedurst der plutokratisch-sowjetischen Liga gegen Deutschland entspringen sind. Die amerikanischen Forderungen gegen Deutschland belaufen

sich bisher angeblich auf „nur“ achthundert Millionen Dollar (zwei Milliarden Reichsmark), während der Sowjetprofessor Varga bereits bei der tausendfachen Summe, nämlich achthundert Milliarden Dollar, angelangt ist, das sind zwei Billionen Reichsmark...

Außerdem will er, wie die amerikanische Zeitschrift ebenfalls verzeichnet, jetzt sogar zehn Millionen Deutsche zu Sklavendiensten nach der Sowjetunion deportieren. Weitere Pläne verlangen die Auslieferung aller Industrien, Warenbestände und Maschinen sowie Kapitalkonfiskation oder wahlweise gewaltige Tribute auf lange Zeit. Die amerikanische Zeitschrift schlägt vor, wonach England und USA nach einer ersten

London im Schock der deutschen Luftangriffe

Verschärfte Zensur über die verheerenden Folgen des Bombardements auf London

Vigo, 15. Februar. Einer neuerlichen zuverlässigen Information aus London zufolge hat Winston Churchill dem Informationsministerium in London strikte Weisung gegeben, die Zensur über die Wirkung der deutschen Luftangriffe noch weiter zu verschärfen. Die englische Presse darf keinerlei Berichte über die Angriffe mehr bringen. Den Auslandskorrespondenten werden alle Telegramme, in denen über die Wirkung des deutschen Bombardements berichtet wird, gestrichen. Auch die USA-Agenturen sind unter schärfste Vorzensur gestellt und dürfen über die Luftangriffe nur noch scharf zensurierte Berichte nach Amerika geben.

Erschütternde Zustände in Sizilien zugegeben

Verlegener Lagebericht von „New Statesman and Nation“ über das Land des Elends

Genf, 15. Februar. „Sizilien von heute“ überschreibt die englische Wochenzeitschrift „New Statesman and Nation“ den Lagebericht eines englischen Soldaten. Die Invasion nach Sizilien, wird darin gesagt, sei für die Angelsachsen nicht so sehr in militärischer als in politischer Hinsicht eine Generalprobe gewesen. Politisch hätte sich die Aufgabe klar abgezeichnet. Man habe die Sympathie der Sizilianer zu gewinnen und sowohl ihnen als auch der Welt zu beweisen gedacht, daß die „Atlantik-Charta“ und ähnliche demokratische Versprechen eine Wirklichkeit seien.

Die Alliierten hätten indessen restlos versagt. Andererseits habe Sizilien keineswegs Veränderungen, wie sie sich die Engländer oder Nordamerikaner vorgestellt, gewollt. Infolgedessen seien die alliierten Truppen schweigend und in einer ganz anderen Weise empfangen worden, als sie es sich vorgestellt hätten. Auch die Amgor habe die in sie gesetzten Erwartungen nicht erfüllt. Bis zum Oktober seien schon alle Nahrungsmittel knapp geworden, es gab kein Obst mehr, keine Konserven, keine Flasche und kaum Fleisch oder Mehl. Eine ernsthafte Unterernährung sei heute die Regel. Schon lange habe die Bevölkerung aufgehört zu fragen, wann die Alliierten Lebensmittel lieferten, statt dessen sei es zu Hungerdemonstrationen in Städten wie Messina gekommen. Der schwerwiegendste Beweis dafür, daß die Alliierten die Versorgungskrise nicht wirkungsvoll begegneten, sei das erschütternde Aufstehen der

Entziehung von Maschinen und Waren ganz beiseitretreten und den Sowjets die „Umformung“ Deutschlands überlassen sollten.

Sadist Vansittard darf nicht fehlen

Im „Svenska Dagblad“ meldet sich zum gleichen Thema der pathologische Deutschensfresser Vansittard zum Wort. Er benützt das schwedische Blatt zur Verbreitung der Behauptung, er sei mißverstanden worden. Der „mißverständene Vansittard“ berichtet über seinen Kreuzzug, den er gegenwärtig in England durchführt. Er selber bezeichnet sich als großen Deutschenkenner, aber fern allen Haß- und Rachegefühlen. Zum Beweis dafür, daß er angeblich keine Ausrottung Deutschlands wolle, empfiehlt er eine Okkupation von „nur“ 20 bis 30 Jahren, selbstverständlich bei totaler Entwaffnung und gleichzeitiger „Umschulung des deutschen Volkes“ unter Oberaufsicht einer feindlichen Macht. Jede kulturelle Mission des deutschen Volkes streitet Vansittard natürlich rundweg ab. Als bestes Mittel gegen Deutschland empfiehlt Vansittard dem schwedischen Blatte auf dessen Frage totale, dauernde und einseitige Entwaffnung, damit nämlich die Bolschewisten ungehört nicht nur ganz Deutschland, sondern ganz Europa fressen können (!), denn darauf läuft alle Weisheit Vansittards hinaus.

Churchill ruft zum jüdischen Hilfsfonds auf

Stockholm, 15. Februar. Wie Reuter meldet, haben Churchill und General Montgomery in Botschaften an das englische Volk zur Bildung eines Fonds aufgerufen, mit dem Land in Palästina angekauft werden soll, um dort ausgediente Juden anzusiedeln. Die Botschaften behaupten, daß 30.000 jüdische Freiwillige aus Palästina im Heer und beim zivilen Schutzdienst tätig seien.

Es scheint die einzige Sorge Churchills und seiner Kumpane zu sein, dafür zu sorgen, daß nur ja nicht die lieben Freunde in dem Kriege, an dessen Anzettelung sie ja den Hauptteil haben, zu kurz kommen. Daß Juda an seinem Krieg verdienen will, bedarf keines Hinweises mehr, daß aber die englische Plutokratie, selbst meist jüdisch versippt und verfilzt, ängstlich darauf achtet, daß die Juden auch wirklich auf ihre Kosten kommen, verdient doch immer wieder festgehalten zu werden. Den Juden werden nicht nur die fettesten Posten zugeschoben, sie scheffeln nicht nur dicke Dividenden aus der Rüstungsindustrie, sondern werden auch, sofern sie sich freiwillig am Kriegsdienst beteiligen, auf ruhigen einträglichen Etappenposten untergebracht, wo sie nach Herzenslust hockern und mauscheln. Daß die jüdischen Soldaten mit dem Krieg nicht allzu sehr in Berührung kommen, dafür werden der britische Kriegsminister Grigg und General Montgomery schon sorgen.

Der Aufruf ist ein typisches Beispiel für die Geisteshaltung der führenden Kreise in England. Die Juden werden gehätschelt, aber für die Kriegsversehrten ist kein Geld da. Für sie hat noch kein Churchill und kein Montgomery zur Schaffung eines Hilfsfonds aufgerufen. Diese Soldaten, die ihre gesunden Glieder für den jüdisch-plutokratischen Krieg geopfert haben, müssen sich mit Almosen begnügen, denn als Nichtkämpfer sind sie nur eine Belastung für den Staat Churchills. Und wie sorgten Churchill und Konsorten, für die Kriegshinterbliebenen und Kriegsversehrten? Kriegerwitwen, deren Männer ihr Leben hergegeben haben für die Juden und Pfeffersäcke, erhalten nicht so viel, um davon ihre Familie zu versorgen. Und wehe, wenn sie etwa die Wohnungsmiete schuldig bleiben, dann werden sie rücksichtslos emittiert und auf die Straße gesetzt. Die Kriegerwaisen schließlich vergrößern das Heer der verwahrlosten englischen Jugend, die sich von Raub und Plünderung, von großen und kleinen Diebstählen am Leben hält.

Verzeihen wir endlich noch die Meldung des „Daily Express“, daß die Londoner Aristokratie im vornehmsten Hotel, zugunsten der Sowjethilfe einen pompösen Ball inszenierte, dann rundet sich das Bild des sozialen britisch-jüdischen Systems.

Berechtigte Furcht der USA-Arbeiter

Stockholm, 15. Februar. Die amerikanischen Behörden sind nach einer New-Yorker Meldung von „Svenska Dagblad“ beunruhigt über die in Kreisen der Arbeiter und Beamtenschaft stark geltend machende Tendenz, sich einen sicheren Arbeitsplatz in der Zukunft zu beschaffen. Die Arbeitsplatzfrage in der Nachkriegszeit sei außerordentlich aktuell geworden, daß das Arbeitslosenspenden nach dem Krieg erneut in der amerikanischen Öffentlichkeit auftauche. Aus Briefen amerikanischer Soldaten aus Übersee gehe hervor, daß die Furcht, bei einer Heimkehr keine Arbeit zu finden, ständig wachse. Wie ernst das Problem sei, zeigen auch die Verhältnisse im größten Industriezentrum der USA, in Detroit, wo man einerseits 75.000 weitere Arbeiter für die Vollendung der Arbeiten in der Rüstungsindustrie suche, sich jedoch gleichzeitig die Personalchefs der Fabriken größte Sorgen machen, was sie mit den Arbeitern tun sollen, die sie nach dem Krieg entlassen müssen.

Sowjetbomben auf schwedisches Gebiet

Stockholm, 15. Februar. Übereinstimmend meldet die Stockholmer Sonntagmorgenpresse in großer Aufmachung, daß Samstag nicht gekannte fremde Flugzeuge über dem Gebiet von Haparanda und Overtorner einige Spreng- und Brandbomben abwarfen. Menschenopfer sind nicht zu beklagen und bisher sind unbedeutende Schäden festgestellt worden.

Aus der Verlautbarung des schwedischen Wehrstabes geht hervor, daß die schwedische Flak das Feuer eröffnete, doch konnten im Dunkeln keine Flugzeuge beobachtet werden. Eine Untersuchung über die Herkunft der Bomben ist eingeleitet worden.

Der finnische Wehrmachtbericht meldet, daß finnische seitens feindliche Bombenwürfe jenseits der finnischen Grenzen auf schwedisches Gebiet beobachtet wurden.

Schweden stellt fest: Sowjetbomben!

Wie der schwedische Wehrstab nach einer TT-Meldung mitteilt, ergab die Untersuchung der bereits gemeldeten Bombenabwürfe über nord-schwedisches Gebiet bei Haparanda, daß insgesamt 17 Bomben, davon acht bei Haparanda, und zwar sowohl Spreng- als auch Brandbomben abgeworfen wurden. Die Sprengstücke der abgeworfenen Bomben zeigen sowjetische Buchstaben.

Wie TT meldet, wird auf Grund der Feststellungen des sowjetischen Ursprungs der Bomben ein entsprechender diplomatischer Schritt seitens der schwedischen Regierung erfolgen.

Wertvoller Schiffsraum für Kohle

Stockholm, 15. Februar. Eine Erklärung des australischen Ministerpräsidenten Curtin über das Ersuchen Englands und der USA um australische Kohlenlieferungen hat der britischen und USA-Öffentlichkeit den ganzen Umfang der Kohlenkrise erneut klargemacht. Curtins Mitteilung, Australien solle sowohl England wie auch süd-amerikanische Republiken mit Kohle beliefern, enthüllte die Folgen des durch die unbefriedigenden sozialen Zustände im amerikanischen und englischen Bergbau hervorgerufenen Produktionsrückgangs. Weder England noch Amerika sind zurzeit in der Lage, ihre Bedürfnisse an Kohle ausreichend zu befriedigen. Die notwendig gewordenen australischen Kohlenlieferungen legen aber infolge der weiten Entfernungen, die dabei zu überwinden sind, einen großen Teil kostbarer Tonnage demersal frei.

Dr. F. J. Lukas

Ausschneiden! Aufheben!

DEUTSCH METHODISCH UND PRAKTISCH

Deutsche Sprachecke

I.

Der Arbeitsdienst.

Wir schaffen Deiche am Meeresstrand.
Wir roden Heide im flachen Land.
Wir dämmen Bäche im wilden Lauf.
Wir klettern bergab, wir klettern bergauf.
Wir brechen Steine im Bergeshang.
Wir schwingen Hämmer mit lautem Klang.
Wir schaffen, den Spaten in werkender Hand — Land.

W. Decker

1. Arbeitsdienst, der — delovna služba
2. schaffen, ich schuf, ich habe geschaffen — ustvarjati, delati
3. Deich, der — nasip
4. roden — trebiti, krčiti
5. flach (eben) — raven, flaches Land — ravan
6. dämmen, eindämmen — zajeziti, zagraditi
7. im wilden Lauf — v divjem toku
8. klettern — plezati
9. bergab — navzdol
10. bergauf — navkreber
11. Steine brechen — lomiti kamenje
12. Spaten, der — lopata
13. werkend = arbeitend — delajoč

10 Wörter, die sie lernen sollen

- Obst, das — sadje
Ochs, der — vol, junec
Ofen, der — peč
offen — odprt, odklenjen odkrit
offenbar (wahrscheinlich) — očiten, jasan (verjeten)
öffentlich — javen, očiten
offerieren (anbieten) — ponuditi
öffnen — odprati, odkleniti
Öffnung, die — odprtina, luknja
toll — čisto, voljno

Hätten Sie das richtig übersetzt?

1. Er führt ein großes Haus. — Gosposko živi.
2. Er tischt uns ein Märchen auf. — Bajko (izmišljotino) nam pogreva.
3. Der arme Kerl mußte ins Gras beißen (er starb). — Revež je moral umreti.
4. Er lacht sich ins Fäustchen. — V pest se smeje.

Und die Sätze dazu:

1. Das Obst, das vom Obsthändler am Obstmarkt verkauft wird, wächst auf den Obstbäumen in den Obstgärten.
2. Von einem Ochsen kann man nur Rindfleisch verlangen!
3. Der Ofen war offen und rauchte.
4. Offen gestanden, ich kann Ihnen die Wahrheit nicht sagen.
5. Karl ist nicht gekommen, offenbar hat er keine Zeit gehabt.
6. Daß Herr X nicht ganz normal ist, ist ein öffentliches Geheimnis.
7. Ich kann Ihnen nur 2 Qualitäten dieser Waren offerieren.
8. Man öffnet: eine Türe, einen Schirm, einen Brief, eine Dose usw. Man sagt: Bitte öffnen Sie! (machen Sie auf)!
9. Diese Öffnung ist zu klein, man muß sie vergrößern (erweitern).

Neuer Schlag der USA gegen Kolumbien

Vigo, 15. Februar. Dr. Laureano Gomez, der Führer der konservativen Partei, wurde auf Grund seiner ablehnenden Haltung gegen die Aufnahme der Sowjets in Kolumbien auf Betreiben der amerikanischen Botschaft verhaftet. Infolge der Entrüstung seiner Anhänger ereigneten sich in der Nacht zum Donnerstag Zwi-

Prostitution von Frauen. Ebenso gelang es dem Amgor nicht, auch nur ein Minimum in der sozialen Betreuung der sizilianischen Öffentlichkeit zu leisten. Auch stellte man keine Verkehrsverbindungen zwischen den Städten und den umliegenden Orten her. Daher fehlte es an örtlichen Produkten. Die ärztliche Betreuung falle oft ganz aus.

Schließlich wird in dem Artikel gesagt, die ganze Amgor-Organisation baue sich auf einer falschen Grundlage auf, denn man sei von der irrigen Annahme ausgegangen, die demokratische Form eines fremden Volke von außen her aufzwingen zu können, ohne aber dem Volk auch nur das geringste Selbstbestimmungsrecht einzuräumen.

Japanische Einkreisungsoperationen

Tokio, 15. Februar. Die Einkreisung der feindlichen Kräfte im Gebiet von Buthidaung ist einem Frontbericht der Zeitung „Mainitschi“ zufolge bereits so vollständig, daß der Nachschub für die feindlichen Truppen nur noch auf dem Luftweg möglich ist. Die Stärke der feindlichen Kräfte wird mit zwei Divisionen angegeben. Der Gegner versuche augenblicklich, den Rückzugsweg im Mayu-Gebirge zu erschließen. Diese Unternehmen sei aussichtslos, da die japanischen Kräfte einen eisernen zweifachen Ring eng um die zusammengedrängten Feindeinheiten gelegt haben.

5. Nehmen Sie die Beine unter den Arm! (Laufen Sie!) — Tecite, kar se da!

Haben Sie schon gelesen?

1. Kein Durchgang! — Tu ni prehoda!
2. Durchgang verboten! — Prepovedan prehod!
3. Nächster öffentlicher Luftschutzraum. — Najbližje javno zračno zaklonišče!
4. Bitte rechts gehen! — Prosim hodite na desni stran!
5. Bitte die Schuhe abstreifen! — Prosim očistite čevlje!
6. Betteln und Hausieren verboten! — Beračenja in krošnjarjenja prepovedano!

Sadje, ki ga prodaja trgovec s sadjem (branjevec) na sadnem trgu, raste na sadnem drevju, v sadovnjaku.
Od vola ne moreš zahtevati drugega ko govedino!
Peč je bila odprta in se je kadilo.
Da sem odkrit, resnice vam ne morem povedati.
Karl ni prišel, verjetno ni imel časa.

Da gospod X ni popolnoma normalen, je očitna tajnost.
Samo 2 kakovosti tega blaga vam lahko ponudim.
Odpiramo vrata, dežnik, plamo, čisto itd. Pravitvo: prosim odprite!

Ta luknja je premajhna, treba jo je povečati! (razširiti).

schenfälle in den Straßen der kolumbianischen Hauptstadt. Die Zeitung „El Siglo“ erschien Donnerstag morgen mit der Überschrift: „Das Land steht am Rande einer Revolution.“ Die sonst von Gomez geschriebene Leitartikelspalte erscheint satirisch leer als Ehrung der Feder Laureano Gomez, des unermüdeten Verteidigers der Gerechtigkeit, ein im kolumbianischen Journalismus bisher noch nicht dagewesener Fall.

Tako se je končala Jugoslavija

Spisal Danilo Gregorić Copyright 1943 by Wilhelm Goldmann Verlag in Leipzig 40

Ko je potem poleti 1939. l. prišlo do podpisa zaplnikov o sporazumu in do sestave skupne srbsko-hrvatske vlade Cvetkovića-Mučka, so bili pač krogi prostozidarjev tisti, ki so podpirali to novo vlado. Če se je na srbski strani pojavila opozicija, se to ni zgodilo iz načelnih nagibov, ampak samo zato, ker so drugi politiki mislili, da so oni sposobnejši ali prej poklicani kakor Cvetković, da napravijo politiko sporazuma. V načelu so razen malih izjem bili na politični črti, po kateri je krenila vlada Cvetkovića in Mučka dne 26. avgusta 1939. vsi tisti ljudje, ki so dobili svoje direktive ali prepričanje iz svojih zvez do Velikega Orienta ali do francoskih političnih krogov.

S tem seveda ni rečeno, da so izključno prostozidarji določali, vodili in izvršili ves srbsko-hrvatski sporazum in iz njega izvirajočo politiko; toda iz omenjenih razlogov so ga podpirali prostozidarji, da, dani zanj pobudo. Prostozidarji so ga zagovarjali. In končno so prostozidarji s svojo skrušeno spretnostjo znali, vrniti se po svojih podtalnih zvezah v novo politično zgradbo povsod tako, da so praktično zasedli najvažnejša mesta v politiki, gospodarstvu, narodni prosveti in v vodstvu javnega mnenja ali pa znova utrdili in podpirali že prej zavzete položaje.

Prvi konflikt med temi silami in politiko vlade Cvetkovića-Mučka je nastal o prilliki nemške ofenzive na Zpadu v letu 1940. Takrat so prostozidarji s pomočjo židov in židovskega denarja napeli vse silo, da bi pripravili Jugoslavijo do tega, da dejansko poseže v dogodke. Prostozidarji general Simović je bil kot šef generalnega štaba izdelal takrat spomenico s predlogom, naj Jugoslavija takoj vstopi v vojno, in je bil dosegljiv, da so se izvršili vpoklici v ogromni meri. Prostozidarji so obvladali tisk, in vprežene so bile vse druge možnosti za vplivanje na javno mnenje, da bi se ustvarilo razpoloženje v tem smislu. Veliko število agentov in agitatorjev je začelo delati po vsej državi. Ravnotakna propaganda je šla preko raznih združenj nacionalnega in znanstvenega značaja, v katerih so vladali prostozidarji.

V nasprotju s tem sta takrat Cvetković in Muček zavzela drugačno stališče. Nista hotela pahniti državo v pustolovščino, in čeprav se ni storilo veliko, da bi se zaustavil močan val te propagande, vendar ni prišlo do tega, da bi se uresničil v praktični politiki.

Nagli zlom Francije pa je močno prispeval, da sta Cvetković in Muček storila še korak naprej, iz negativnega v pozitivno. Francija se je zrušila julija meseca. V juniju mi je bil Cvetković dal prvokrat nalog, naj stopim v stik s pl. Heerenom, da se omogoči približanje Jugoslavije Nemčiji.

Po francoskem zlomu je prevzela Velika Britanija nasproti srbskemu prostozidarstvu in srbskim demokratskim krogom tisto vlogo, ki jo je prej imel Pariz. Toda vzvratno učinkovanje je bilo tako močno, da delo, ki je bilo izvršeno z ojačenimi sredstvi od angleške strani, z že začenjajočo ameriško podporo, ni moglo imeti nobenega praktičnega uspeha. Nasprotno, Simovića so izločili — na njegovo mesto je bil postavljen mirni in razumni general Petar Kosić za šefa generalnega štaba; vlada se je premaknila malce na desno.

London in z njim združene sile v Jugoslaviji so zdaj videli, da na vodstvo vlade, torej Cvetkovića in Mučka, ni več mogoče tako vplivati kakor je bilo prvotno nameravano. Osvobodilo se je vedno bolj in mislilo samostojneje; hkrati se je tudi pri kraljevem namestniku Pavlu in v njegovem stališču opazal vedno jasnejši preokret.

Vtem ko so se na eni strani vedno gosteje spletale med Belgradom in Berlinom tekoče

niti in je potem v novembru, po mojih razgovorih z Reichsaußenministrom in poslanikom Schmidtom, prišlo do sestanka med Cincar-Markovićem in nemškimi državniki, se je decembra 1940. l. hkrati začela velika ofenziva, da bi zdaj započeto politično linijo napravila neučinkovito. Seveda ne več z vplivanjem na regenta ali oba odgovorna vodji vlade, ampak z oporo drugih elementov. V decembru je angleško poslanstvo v Belgradu izdalo parolo, da London ne more več zaupati regentu. Zato si morajo srbske demokratske stranke prizadevati, da pridejo v vlado in pridobijo tako možnost, da v odločilnem trenutku strnoglavo regenta in vlado ter proglašajo mladega kralja za polnoletnega. Decembra je tudi bilo, ko se je v notranji politiki, izhajajoč od raznih strani, vedno bolj košatila misel o ustvaritvi koncentracijske vlade. Ta koncentracijska vlada bi morala obsegati samo stare demokratske stranke, ki so bile brezdvomno podložne Londonu. Takrat se je tudi zgodilo, da je hodil Simović v Belgradu okrog z že gotovo listo ministrov in jo bil celó predlagal kraljevemu namestniku.

Novemberskim razgovorom med nemškimi državniki in Cincar-Markovićem bi naj sledila hitra razjasnitev v Belgradu. Mislili so, da bodo še pred koncem leta spravili vse v red in postavili odnose med Jugoslavijo in Nemčijo na osnovno novo bazo sodelovanja na področju politike in gospodarstva. Ravno zato se je v decembru začela velika ofenziva drugih,

Skupno delo zavezniških sil — Čas dejanja je določil London

In se ena sila je takrat prvokrat javno nastopila. Sovjetska Rusija. V prvih mesecih po vzpostavitvi odnosajev med Jugoslavijo in UdSSR 1940. leta so bili Sovjeti zelo oprezni. Toda kmalu se je pokazala pri njih močna aktivnost. Ustvarili so zveze ne samo z domačimi komunisti, ampak tudi z demokratičnimi političnimi krogi. Vrh tega so se lotili potem aktivne propagande z letaki in tajnimi sestanki. Propaganda s prišepetavanjem se je vršila v veliki izmeri. Refren je bil vedno isti: Nemčija ima na Balkanu imperialistične cilje. Trdili so, da je izdajstvo Jugoslavije ves poskus, pripraviti dalekosežni sporazum med Nemčijo in Jugoslavijo, da je to plačano izdajstvo slovaške stvari. Samo velika Sovjetska zveza lahko nesebično podpira malo Jugoslavijo. Sovjetska zveza niti malo ne misli na to, da bi se desinteresirala glede usode Slovanov na Balkanu, ampak smatra nasprotno za svojo dolžnost, da jim pomaga v boju proti navalečemu germanstvu. Zato se mora podpirati zveza za boj in odboj med Belgradom in Moskvo, in Jugoslavija se mora prepustiti popolnoma zaščiti Moskve.

Hkrati pa je v razgovorih med sovjetskimi poslanikom Plotnikovom, njegovim sodrušnikom Lebedovom in drugimi predstavniki sovjetskega poslanstva ter belgrajskimi političnimi osebnostmi, v razgovorih, ki jih je imel vojaški atašé Samohin s predstavniki generalnega štaba, in pri mnogih vsakodnevnih stikih med sovjetskimi novinarji in možmi jugoslovskega tiska vedno znova prišlo do izraza: Sovjetska zveza je pripravljena, z vsemi sredstvi pomagati Jugoslaviji. Rdeča armada je za kaj takega dovolj močna in velika, Jugoslavija se nasproti nemškimi željam ne sme kazati popustljivo, kajti to ni potrebno, ker bi se Sovjetska zveza v danem primeru z vsemi sredstvi upirala Nemčiji.

Bilo je to skupno delo Londona, Washingtona in Moskve, opirajoče se na en del vojaških krogov, demokratskih politikov in komunistov v Jugoslaviji. Pred vsem pa so vplivni prostozidarji delali složno s temi inozemskimi

nasprotna ofenziva, ki je s spletkami v najvišjih krogih in z neizmerno hujskajočo propagando učinkovala na široke množice ljudstva.

Tukaj sta prvokrat čisto jasno nastopile skupaj: Anglija in Amerika. Med tema soigralcema je glede političnega vplivanja na čelo države, nastopala Amerika celó aktivneje. Roosevelt je bil poslal na Balkan svojega osebnega prijatelja, polkovnika Donovana, z osebnimi poslanicami. »Divji Bill«, tako so imenovali Donovana, je vihral po Beogradu, izjavil povsod, da Amerika nikoli ne bo dopustila nemške zmage, da je tako močna, da jo lahko prepreči, da je že spotoma poslana pomoč Angležem v najširši izmeri in ravno tako pomoč vsem drugim evropskim državam, ki se bodo zažele braniti. Jugoslavija mora brezpogojno vstopiti v veliko svetovno koalicio proti nacizmu. Amerika bo dobavljala, v največji meri dobavljala. Če se pa Jugoslavija ne mara udeležiti demokratske fronte, ki nastaja in ki jo bo vodila Amerika skupno z Anglijo, si je lahko v svesti najhujših posledic, po tej vojni namreč ne bodo prizanašali tistim, katerih vedenje ni bilo popolnoma sigurno in brezhibno.

Donovan ni imel nobenega uspeha pri regentu, nobenega uspeha pri Cvetkoviću in Cincar-Markoviću, nobenega uspeha pri Mučku. Našel pa je enega moža. Nanj ga je bil opozoril njegov prijatelj, belgrajski odvetnik Radin. Bil je to Simović, takratni poveljnik zračnega orožja. V teh dnevih sta bila Donovan in Simović veliko skupaj, se dala skupno fotografirati, se povabila drug drugega na kosilo. Simović je dal Donovanu predvajati zračno orožje. Brez dvoma se je takrat začelo sodelovanje obeh.

mi silami. Tako so pač nastale velike zamude v diplomatskih stikih med Belgradom in Berlinom, kar je trajalo od novembra do februarja. Sabotirano je bilo vse, kar bi bilo lahko omogočilo pospešitev pojasnitve položaja, tako v stvarnem kakor osebnem oziru.

Nato je sledilo drugo srečanje nemških in jugoslovskih državnikov. Cvetković in Cincar-Marković sta se odpeljala v Nemčijo, kjer sta jih sprejela Führer in Reichsaußenminister. Gonja, ki se je potem začela, in poskusi, spodkopati položaj, se ne dajo popisati. Kako so gobezdale radiodajne postaje v Angliji in Ameriki! Inozemski agentje Sovjetov, Britancev, Amerikancev so bili na delu po vsej državi. Il višji krogi so potem napravili zaroto.

Ker se je od jeseni 1940. l. politika vlade Cvetkovića-Mučka, ki se je opirala na vedno bolj očitjuče regentovo stališče, vedno bolj oddaljila od linije, ki so jo imele v mislih tiste sile, ki so prvotno pozdravile, pospeševale in podpirale ustanovitev te vlade, so te sile iskale drugih možnosti, da izvrše svoje načrte. Jasno je bilo, da se je Jugoslavija odločno naklonila na Berlin in da bo odgovorna vlada po želji krone sedaj do konca trdno držala to politično linijo. Iz te ločitve se je razvilo sovrastvo in iz sovrastva potem boj z vsemi sredstvi proti kraljevemu namestniku in vladi. Oba se pa v teh dnevih nista izkazala dovolj energična. Zanašala sta se na to, da si narod v svoji široki masi želi sporazuma z Nemčijo, ker je hotel mir in mirno sodelovanje v Evropi. In zanašala sta se na to, da bo po podpisu končno veljavnega sporazuma med Jugoslavijo in Nemčijo oziroma Osjo odpadlo vse nasprotno delo kot brezpredmetno. Vrh tega sta bila močno ovirana po notranji sabotaži iz vladnih krogov samih. Tu je bil velikega pomena Konstantinović, ki se je na zunaj držal v ozadiju, v resnici pa po svojih ljudeh sabotal in spodkopaval vse, kar je nameravala vlada v smislu politike sporazuma.

Ko je bil potem naposled sklenjen podpis pristopa k trojnemu paktu, je bila hkrati na

drugi strani sklenjena nasilna rešitev. Šlo je samo še za čas. In tega je določila Anglija. Hoteli so imeti silovit učinek. Če bi že dolgo pripravljene prevrat napravili nekaj dni preje — in če ne bi bilo prišlo do podpisa pakta, bi bil izostal veliki efekt, in zgodil bi se bil pretres, toda noben napad na nemški prestol. In to je bilo ravno tisto, kar so nameravali. Natančno ob času obiska Matsouka, ki bi naj postal posebno poudarjena manifestacija misli trojnega pakta, in neposredno po izvršenem podpisu Jugoslavije, je dal London ukaz za dejanje.

To je ozadje, in to so pravi nagibi in motivi, vzroki puca, ki je — izveden po malem številu neodgovornih ljudi — uničil eno državo in en narod.

Tako je razpadla Jugoslavija.

Konec.

Bo svetu

Dr. Julij Kugy umrl. V Trstu je umrl v častiljivi starosti 86 let priznani alpinist dr. Julij Kugy, ki je bil dobro znan in priljubljen tudi na Gorenjskem. S svojim mojstrskim delom »Aus dem Leben eines Bergsteigers«, ki ga je izdala Planinska Matica leta 1937. v prevodu M. M. Debeljakove, si je pridobil v naših domačih alpinističnih krogih obilo navdušenih častilcev, saj je posvetil prelepe strani našim planinam in naučil mnoge naše alpiniste opazovati in ceniti lepoto Julijskih Alp. — Julij Kugy se je rodil 19. julija v Trstu. Njegov oče, po rodu Kärntner, je bil zelo premožen lastnik velikega podjetja. Tako je lahko omogočil sinu neskrbno življenje, ki ga je posvečal študiju in zlasti še plemenitemu zanimanju za planinsko prirodu. Že v srednji šoli se je mnogo bavil z botaniko. Baumbachova pesnitev »Zlatorog«, v kateri so pesniško zaživele pravljice skrivnosti in lepote Julijskih Alp, ga je navdušila za to gorovje, pa ga je pozneje spoznal do podrobnosti kakor le malokdo. Dr. Kugy se je mnogo bavil tudi z glasbo. Sploh je bil človek mehke, rahločutne duše, navdušen za vse, kar ga je moglo ogreti z lepoto. Zaradi tega mu vzponi na gorske vrhove niso bili samo športno dejanje, marveč so pomenili stopnjevanje njegovih estetskih užtkov. Zato je tudi dajal svojim številnim alpinističnim članikom in spisom poleg zanesljivega znanja toliko poezije. Poleg uvodoma omenjene knjige se je zelo priljubila dr. Kugyjeva avtobiografska knjiga »Arbeit — Musik — Berge Ein Lebens«, v kateri je dal bračcem bilanco svojega, tedaj že dolgega in bogato preživljenega življenja. Njegovo najnovejše prav tako memoarsko delo »Aus vergangener Zeit« je že v tisku v Grazu in izide torej postumno. — Dr. Julij Kugy je bil častni član Nemškega alpskega društva. Njegovo delo pa je zapustilo lepo sled ne le v nemškem, marveč tudi v slovenskem alpinističnem slovstvu, ki mu je bil izpodbujalec in vzornik. — Slava njegovemu spominu!

V bližini Erkelenza (Westmark) se je delal nek vol, ki je usel z v bližini nahajajočega se pašnika, zelo užaljenega, ko je zagledal osební vlak iz smeri od Achna. Zival se je postavila na tir in rjula vlakom nasproti. Posledica tega je bila, da so morali ustaviti osební vlak. Tudi prijazno prigovarjanje vlakovodje ni pomagalo nič tako da so morali poslati po ojačenja. Vendar si je štirinožec izključoval še več neprosto voljnih »postajališč«, dokler ga niso končno ujeli in odvedli.

Nek ameriški statistik je izračunal, da bo — če ostane sorazmerno število naraščanja duševno bolnih ljudi — v približno sto letih cela Unija zapadla blaznosti. Sedaj znaša število oseb, ki se nahajajo v blaznicah približno pol milijona, t. j. 58 odstotkov vseh oskrbovancev, ki se nahajajo v ameriških bolnišnicah.

Der Blick des Vaters / Von Hans Brandin

Mit der Morgenpost kam ein Feldpostbrief des Vaters. Frau Mendari öffnete ihn, wie immer, ungeduldig erwartungsvoll und vertiefte sich dann, alles andere um sich vergessend, in seinen Inhalt. Der Brief brachte wenig Neuigkeiten, war aber in seinem Ton so voll freudiger Zuversicht, daß Frau Mendari, während sie las ein stetig frohes Leuchten in ihren Augen trug. Plötzlich aber änderte sich der Ausdruck ihres Gesichtes. Ein kleines Bild, eine Photographie, die den Briefschreiber darstellte, war aus dem Umschlag gegliitten, und bot sich nun, auf dem Tisch legend, den aufmerksamen forschenden Blicken der Frau dar. Und sogleich, auf das erste Anschauen hin, fühlte sich Frau Mendari von einem seltsamen Empfinden der Unruhe erfaßt. Die Augen des Mannes, vor allem sein Blick war es, so weit ein unbeweglich festgebannter Blick einer Sekunde auf einem Bild überhaupt Ausdruck zu sein vermog, der Frau Mendari wie eine halb angstlich bittende, halb streng fordernde Mahnung erschien, eine Mahnung, die nicht für etwas Bestimmtes gelten mochte, sondern nur im allgemeinen, wie etwa ein strenger Lehrer auf eine ganze Schulklasse blickt, zu deuten war. Und noch ein anderes Merkmal des Bildes ihres Mannes fiel der Frau auf: Die Ähnlichkeit des Vaters mit Johannes, seinem Sohn, die der Mutter noch nie so stark und ausgeprägt klar erschienen war.

Als Johannes, der Zwölfjährige, am Mittag von der Schule nach Hause kam, konnte es die Mutter kaum erwarten, bis er gegessen hatte. Johannes war schon in sein Zimmer gegangen, angeblich um zu lernen, als die Mutter mit dem Brief und dem Bild des Vaters bei ihm eintrat. Zu ihrer Überraschung hatte der Junge bereits schon wieder seinen Mantel angezogen; anscheinend war er gerade dabei, heimlich die Wohnung zu verlassen.

»Du sagtest mir doch, du würdest dich gleich an deine Schulaufgabe machen?« fragte die Mutter befremdet, übersah aber dann absichtlich die Verlegenheit, in der der Ertapte einige verstörte Bewegungen ausführte. »Vater hat geschrieben und ein Bild von sich geschickt!« fuhr sie fort und begann gleich den Brief vorzulesen. Aber noch während sie las, fiel ihr auf, daß Johannes, der sonst begierig jeder Lebenszeichen des Vaters erwartete, heute sehr unaufmerksam zuhörte und in regelmäßig bestimmten Zeitabständen voll Ungeduld nach der Tür schaute. Dieses Verhalten von Johannes erhöhte die Unruhe der Mutter auf äußerste, so daß sie, als sie das Bild des Vaters dem Sohn reichte, vor Erregung kaum noch atmen konnte. »Was sagst du zu diesem Bild?« fragte sie gebannt. »Es ist eine recht gute, natürlich wirkende Aufnahme«, stellte Johannes sachlich fest.

»Und sonst fällt dir nichts daran auf?« fragte die Mutter weiter. »Nein, nichts Mutter«, erwiderte Johannes und schaute wieder nach der Tür. »Aber du siehst ja das Bild gar nicht richtig an!« zürnte die Mutter. »Ich muß fort, ich werde um zwei Uhr von meinen Kameraden erwartet«, gestand da Johannes plötzlich.

Aber die Mutter gab nicht nach. »Schau nur die Augen, den Blick des Vaters, schau ihn dir nur einmal ganz genau an!« drängte sie immer wieder.

Und so kam es dann, daß Johannes an diesem Nachmittag die Verabredung mit seinen Kameraden versäumte.

*

Am nächsten Mittag kam Johannes ziemlich spät von der Schule nach Hause. Er hatte einen großen verängstigten Blick und als die Mutter ihn fragte, was geschehen sei, fing er fassungslos zu weinen an. Und stotternd erzählte er: Seine beiden Kameraden

mit denen er sich gestern am Nachmittag um zwei Uhr hatte treffen wollen, lagen schwer verletzt im Krankenhaus. Sie waren bei einem unerlaubten Besuch eines Elektrizitätswerkes, einer »Forschungsexpedition«, wie sie dieses Unternehmen auf eigene Faust nach Jungentart nannten, mit einer Starkstromleitung in Berührung gekommen und hatten lebensgefährliche Brandwunden erlitten. Wäre Johannes, wie er es mit ihnen verabredet hatte, bei den beiden Kameraden gewesen, hätte ihn wahrscheinlich dasselbe furchtbare Schicksal ereilt.

Die Mutter hatte stumm und zutiefst erschüttert den Bericht ihres Jungen angehört. Auch als Johannes schwieg, machte sie nicht viele Worte, sondern überließ, wissend, daß dies das beste sei, den Sohn seinen eigenen Gedanken.

Sie selbst aber mußte noch lange darüber nachsinnen, wie es geschehen konnte, daß sie gerade zu der Stunde, da Johannes eine Gefahr drohte, so verwirrt und voll Unruhe gewesen war. Sie betrachtete noch einmal eingehend das Bild, dem Johannes seine Rettung verdankte, schrieb auch dem Vater und fragte ihn, ob er in der Sekunde der Aufnahme des Bildes an etwas Schweres, vielleicht an eine drohende Gefahr gedacht habe, aber sowohl das neuerliche Betrachten der Photographie, wie auch die Antwort des Vaters ergaben, daß der Blick des Mannes in feldgrauer Uniform zwar nicht gerade ein freundlich lächelnder war, aber auch keinen Ausdruck, der das Gegenteil bedeutete hätte, aufwies. So blieb Frau Mendari schließlich nichts anderes übrig, als für das wunderbare Geschehen, das Johannes vor schwerer Gefahr bewahrt hatte, aus tiefstem Herzen jenem Instinkt dankbar zu sein, der oftmals und immer wieder einer Mutter, wenn ihr Kind bedroht ist, beinahe übernatürliche Kräfte verleiht, das unsichtbar vor der Tür stehende Unheil zu ahnen, zu erkennen und auch abzuwenden.

Wußten Sie schon ...

... daß für die hängenden Gärten der Semiramis, die zu den größten Weltwundern gehörten, nicht weniger als 14,5 Millionen Tonnen Blumenerde herangeschafft werden mußten?

... daß es in Afrika eine Palmenart gibt, die bei den Eingeborenen den Namen »Pfefferkuchenbaum« erhielt? Das Fleisch der Früchte soll wegen seines würzigen Geschmacks etwas an Pfefferkuchen erinnern.

... daß der Ausdruck »Tatarnachrichte« während der Belagerung von Sewastopol im Jahre 1854 durch die Engländer, Franzosen und Türken entstand? Internationale Spekulanten benutzten damals die absichtlich in die Welt gesetzte falsche Nachricht von der Einnahme der Krimfestung zu großangelegten Börsenmanövern.

... daß der Sanbenito oder »geweihte Sack« ein hemdartiges, oft mit Flammen und Teufeln bemaltes Gewand war, das die von der Inquisition Verurteilten auf dem Wege zur Hinrichtung trugen?

... daß der Ring als Schmuck das Symbol der Ewigkeit bedeutet? Bei den alten Griechen und Römern galt das Tragen von Ringen anfangs als Vorrecht der Edlen und Freien.

... daß das Wort »Kanone« bereits aus der Zeit vor dem Dreißigjährigen Kriege stammt? Im Jahre 1616 wird es zuerst als »Canon« erwähnt.

... daß im Dodauer Forst in Holstein eine stattliche Eiche die Rolle einer — Heiratsvermittlerin spielt? Wer einen Lebensgefährten sucht, vertraut ihr ein Brieflein an in der Hoffnung, daß es eines Tages schon der oder die »Richtige« finden wird.

... daß Vitzliputzli der mit Menschenopfern verehrte Kriegsgott der alten Mexikaner war, den man in Kolossalgestalt, mit Goldmaske und den Leib mit goldener Schlange umwunden, darstellte?

Vesti iz Ljubljane in okolice

Zaplomba inovine upornikov. Službeni list šefa pokrajinske uprave v Ljubljani objavlja zaplombo vse premične in nepremične inovine brez izjeme, upornika Kunca Antona, posestnika v Kalcah št. 1, okraj Logatec, akademika Modica Lea, delavca Kramarja Antona in zaslužbenca Kramerjeve Ivane, vseh iz Ljubljane, in inovine njihovih rodbinskih članov.

Na Grosuplje sta se vrnila spet red in mir

Ljubljanski »Slovenec« poroča: Odkar je prišla k nam domobranska posadka, se življenje spet povrača v stare tirnice. Razvaline nas še spominjajo težkih dni, ko so po Grosuplju gospodarili komunistični razbojniki. Toda zdaj smo pred njimi varni in lahko mirno izvršujemo obnovitvena dela. Številni delavci obnovljajo železniško progo proti Čušperku. Promet z Ljubljano pa se že dolgo nemoteno vrši. Vlak pa je vsak dan poln ljudi, ki hodijo v Ljubljano po opravkih. Tudi blagovni železniški promet je že urejen in se

V prihodnji številni pričeno za objavljajen novega humorističnega romana. »Srečnosna postelja« donne Diane. Dejanje, v katerem igra vlogo postelja z nebom donne Diane, se odigrava na Madžarskem. Donna Diana je živila pred stoletji v tako srečnem zakonu, da je presvital mož odredil, da morajo vsi bodoči mladoporočenci prebiti prve dni mesčnih tednov v paviljonu, kjer se je nahajala srečnosna postelja. Ta pa je nenadoma izgnila in tako se razvije nešteto smešnih zapletljiv in živahnih dogodkov.

naklada na vlak veliko lesa, ki gre v Ljubljano napredaj. Tudi pošta seveda redno deluje.

Pred dobrim tednom so bili ustoličeni novimenuvani župani petih občin. Mladi župani kažejo, da so vredni zaupanja, ki jim je bilo izkazano. Silno veliko delajo in pomagajo ljudem z nasveti ter poskrbe, kolikor je le v njihovi moči, za najnujnejšo pomoč onim, ki so jih komunisti oropali ali so jim s požigom uničili premoženje. Tudi organizacija Prevođa brezhibno deluje.

V Grosupljem živi tudi še nekaj beguncev iz okoliških krajev, ki se še ne upajo vrniti domov, ker niso dovolj varni pred komunističnimi kladeži. Ti begunci stanujejo pri znanjih in sorodnikih. Seveda nestrno čakajo, kdaj se bo vse uredilo, da se bo vse uredilo, da se bodo spet mogli vrniti domov.

V zadnjem času so izkopal več mrličev, komunističnih žrtev, in so jih pokopali v blagoslovljeno zemljo. Včeraj so izkopal dva na Stehanu in enega na Grosupljem.

Pogosto se javljajo pobegli prisiljeni mobiliziranci. Vsa, ki se mu je beg od komunistov posrečil, je vesel, da se je rešil iz strašnih razmer, ki vladajo v hribih: komunisti so lačni, strgani, ušivi in vsi prezebili.

Rasno

Ena najstarejših žena v Nemčiji, gospa Josefina Abenstein iz Badl Rappenau, okrožje Heilbronn (Württemberg) je praznovala 30. januarja svoj 105. rojstni dan. Gospa Abenstein je telesno in duševno še tako krepka, da bi se ji prisojilo kvečjemu 80 do 90 let. Vsa dan še sama vstane, se kreta s pomočjo palice po hiši in vrta, pazi na pravnuke, bere časopise in zasleduje z bistrim duhom dnevne dogodke. Njen mož, ki je bil eden prvih železniških uradnikov, se je ponesrečil s 70 leti v službi.

V Sankt Georgen bei Villach je izbruhnil v skednju nekega posestnika radi neprevidnosti dveh otrok ogenj, ki se je zelo hitro širil in upepelil skedenj. Oba otroka sta zgorela.

Čas ni samo zlato, kot pravi pregovor, čas je postal danes dragoceno narodno premoženje. Razumljivo je, da se mnogokrat slisijo tožbe žen, da se s čakanjem zapravi marsikatera dragocena ura. Nek iznajdljiv brivec v nekem malem mestu je pa to odpravil tako: Vsaki ženski stranki, ki mora čakati v njegovi brivnici, je izročil potreben material s prošnjo, da zakrpa strganega vojaške nogavice in si na ta način s koristnim delom skrajša čakanje, če si sama ne prinese kakšno delo. Pa četudi zakrpa vsaka stranka samo eno luknjo, je v enem tednu veliko storjenega. Ali bi ne bilo lepo, če bi poklonil tovariši posnemali tega praktičnega frizerja?

Pred nekaj leti je izjavil nek francoski zdravnik, da ljubezen do neke mere zaščiti proti nekaterim boleznim, predvsem proti prehladu. Nasprotno tej sami ob sebi simpatični ugotovitvi trdi sedaj nek profesor univerze Oslo, po imenu Scheidin, da je ljubezen sama neke vrste bolezen. Trdi, da je odkril povzročitelja v nekem streptokokom podobnem bacilu, pri čemer spominja »bolezen ljubezen«, ki jo povzroča ta mikroorganizem s svojimi oblikami, v katerih se pojavlja, včasih na nadoho, včasih pa na steklinu.

Časopis »Falastina« v Jaffi poroča o velikem ropu diamantov, ki se je izvršil na nekem transportnem letalu med letališčem Lydda v Palestini in New Yorkom. Vrednost teh diamantov se ceni na več kot 50.000 dolarjev. Kamne je poslala neka palestinska banka v Zedinjene države in so bili tudi zavarovani. Amerikanska in londonska policija se bavi s preiskavo. Osebe ameriškega transportnega letalstva je osumnjeno in to tembolji, ker je že lani v marcu izgnila pošiljka diamantov. Več pripadnikov osebja je že bilo aretiranih.

Is Wellingtona v Novi Zelandiji poročajo, da so pri Taurangi ulovili velikanskega morskega psa, težkega 1000 funtov. Plen priznava mednarodna ribarska družba v New Yorku kot svetovni rekord. Ob tej priložnosti se je tudi zvedelo, da so pred kratkim na ameriški obali po sedemurnem boju vlovili mogočno črno polenovko, težko 640 funtov.

Zavrtnjeni številni sovjetski napadi

Čiščenje prostora pri Apriliji - Visoke zgube sovražnika v mostišču pri Nettunu

Oberkommando der Wehrmacht je dne 11. februarja objavilo:

Cete na vzhodni fronti so znova zavrtnjele močne napade Sovjetov v prostoru zapadno od Nikopola in južno od Krivojroga, zapadno od Cerkasov, vzhodno od Žaskova, južno od Berezine, pri Vitebsku in v prostoru med Lugo in Pejpuškim jezerom v trdih bojih, ki v več odsekih še vedno trajajo. Krajevne vdore so odpravile s protisunki. Pri uspešnih nasprotnih napadih so bile razbite sovražne bojne čete in vrgle nasprotnika na raznih krajih nazaj. Južno od Pogrebišča so uničile neko za fronto obkoljeno boljševiško bojno skupino. Sovražnik je zgubil 1.200 ujetnikov in sedem sto mrtvih ter številna orožja in drugo vojni orožje. Na ozemlju južno od Pripjetskih močvirij so čete neke divizije oklopnjakov v presenetljivem sunku razbile močno sovjetsko konjiško skupino.

V srednjem odseku fronte sta se posebno odlikovale pod poveljstvom Generala der Infanterie Jordana bojujoča se nižesakska 131. pehotna divizija pod Generalmajorjem Weberjem in vzhodnopruska 206. pehotna divizija pod Generalleutnantom Hitterjem.

V mostišču pri Nettunu smo nadaljevali s čiščenjem prostora pri Apriliji in vzeli tudi kolodvor v Apriliji. Sovražni napadi proti novim linijam so se zrušili v združenem napadu vseh orožij. Od pričetka izkrcanja so Amerikanci in Britanci zgubili v prostoru pri Nettunu nad štirideset ujetnikov in 89 oklopnjakov. Mesta za nasprotnikova izkrcanja se trajno obstrljejujejo po težkih nemških daljnostrelnih baterijah.

Na južni fronti je bilo severozapadno od Cassina ves dan živahno bojno delovanje. Sovražnik, ki je bil viretjič vdrl v severni del Cassina, so naši hrabri oklopnjaški grenadirji po srđitih bojih na nož zopet vrgli iz razvalin mesta. Severovzhodno od Cassina zgubljen vrh smo v nasprotnem napadu zopet vzeli.

Na ostali fronti je izvršil sovražnik samo v odseku vzhodno od zaliva pri Gaeti močnejše napade na naše višinske položaje, ki smo jih odbili deloma z združenim ognjem, deloma v nasprotnem napadu.

Zaščitna vozila nekega nemškega konvoja so sestrelila na morju pri Monaku sedem letal izmed osem, napadajočih lovskih bombnikov. Dva druga je zgubil sovražnik v zračnem boju.

Nemška letala za boj v daljavo so na vzhodni islandski obali potopila eno sovražno petrolejsko ladjo z 8000 bnt.

Skupine severnoameriških bombnikov so 10. februarja v opoldanskih urah z močno lovsko zaščito prileteli v srednjemški prostor. Takoj in močno nastopiva nemška zračna obramba je onemogočila sovražniku združene napade. Po brez izbire odvrenih bombah so bila zadeta zlasti stanovanjska ozemlja mesta Braunschweig. Med silnimi zračnimi boji in po protiletalskem topništvu je bilo po dosežanjih, še nepopolnih poročilih odstreljenih 51 letal, med njimi 32 štiritornih bombnikov. V pretekli noči so sovražna vzemirjevalna letala odvrkla bombe na kraje v Severni Zapadni Nemčiji.

Učinek nemških zračnih napadov na London

Poročila očitvecev - Ministrstvo za informacije je odredilo cenzuro

Stockholm, 15. februarja. Poročila očitvecev zadnjih treh napadov nemškega zračnega orožja na britansko glavno mesto soglasno izražajo, da se je Nemčiji posrečilo ostati, kljub času navideznega brezdelja na področju zračne vojne, zelo resen konkurent. To dejstvo posebno poudirjajo stroge cenzurne odredbe britanskega informacijskega ministrstva za celotno poročanje o napadih.

Še nikdar ni smelo časopisje tako malo poročati o zračnih napadih in še nikoli ni bilo, da bi ne smeli poročati sploh nikakih posebnosti. Pojasnilo za to, danes imamo razna poročila očitvecev, bi našli v tem, da se je Nemcem posrečilo s pomočjo novih strojev in nove bojne tehnike premagati preorganizirano angleško obrambo.

Kako se je zasvetila cesta žarometov od Doversa do Londona, hitro streljanje novih britanskih raketnih topov, ki se je brez odmeta glasilo med napadom, neštivilne, po vsem nebu posejane poti poleta raznobarnih granat in enakomerne detonacije odvrenih nemških bomb, ki so zadele cilje, čeprav so bile deloma odvrene nad odejo oblakov, vse to je bilo za vsakega, ki je vse to doživel, zanimivo kot tudi grozno doživetje.

Ni dvoma, da so to angleške oblasti dobro vedele in se niso prepuščale iluziji, da bi mogli londonsko prebivalstvo slepiti o nemških napadih. S strogo cenzuro pa skušajo še nadalje obdržati svet v veri, da je nemška aktivnost v zraku ohromela, če že ni zlomljena. Nek visok uradnik informacijskega ministrstva je nedavno izjavil naravnost, da se nekaterim uradnikom Foreign Office trenutno ne sklada z njih konceptom, če bi njih partnerji v razpravah zvedeli, da je britanska teza o bližnjem zlomu nemškega zračnega orožja napačna.

Uporniki se zbirajo v Atlasu

Pariz, 15. februarja. Nedavne vstaje marokanskih domačinov proti angloamerikanski vladi in gaullistični oblasti očito niso samo »lokalne«, kakor trdijo v Londonu, Washingtonu in Alžirju. To je razvidno že iz potovanja generala Girauda, ki se je podal v Maroko in tam organizira v različnih mestih odpor proti vstajem. V Severni Afriki je trenutno izrazilo negotov položaj. To pojmovanje potrjuje neka, iz nevalnega vira izhajajoča informacija, po kateri je zapustilo okoli 200 francoskih častnikov svoje čete in se podalo v Južni Alžir in Južni Maroko. Tem častnikom, ki protestirajo s svojim begom proti komunističnemu terorju in proti angloamerikanskemu vplivu, se je priključilo nekaj tisoč domačinov. Tudi francoski kolonisti, odpušteni uradniki, trgovci in drugi Francozi, ki so prišli po prihodu Angloamerikancev ob delo in kruh, so se pridružili upornikom. Pokret financira nekaj bogatih arabskih vodij, ki jih tudi podpirajo z materialom. Po najnovejših vesteh se zbirajo uporniki v visokem Atlasu v Južnem Maroku. Kljub besnemu komunističnemu ščuvanju v Severni Afriki se pridružuje upornikom vsak dan vedno več Francozov in domačinov.

Sredi med žene in otroke odvržene bombe

Podrobnosti o zločinskem terorističnem napadu na papežovo poletno rezidenco

Rim, 15. februarja. Kakor se naknadno izve o ponovnem prostaškem-anglo-ameriškem zastrašovalnem napadu na papežovo poletno rezidenco Castell Gandolfo, je bil zadet en del papeževnega gradu in popolnoma porušen neposredno tega držači se »Collegio di propaganda fide«.

Porazno pa so učinkovale bombe, ki so padle na vrt, kajti eksplozivale so sredi 15.000 žen in otrok, ki so bili zbežali iz frontnega ozemlja in taborili na planem, sigurno pričakujoč, da bodo na varnem na nevtralnih tleh Vatikanskega mesta. Na 500 so cenili v petek jutraj številu mrtvih, ki jih je povzročilo zadnje bombardiranje papeževne poletne rezidence Castell Gandolfia po britansko-severnoameriških letalih. Do četrtka do 22. ure so spravili 400 mrtvih, najmanj nadaljnjih 100 mrličev leži še pod razvalinami.

7000 beguncev, ki so trenutno še v Castell Gandolfo pod streho, so po papeževnem naročilu spravili v Rim; 8000 beguncev iz bombardiranih krajev je že spravljeno na raznih gradovih. Rešilna dela so izredno otežkočena po nalivu in po bližini fronte, zaradi česar tudi ne smejo prižgati nobene luči.

Guverner vaticanske države je odposlal takoj zdravnike, bolniške strežnike in delavce, da izkopljejo zasute. Tudi šest tovornih avtomobilov se je odpeljalo iz Vatikana.

Ta ostudni teroristični napad zračnih Hunov je tipičen primer zločinskega vojskovanja Anglo-Amerikancev. Pri tem si drznejo ti gangsterji še trditi, da so njihovi teroristični napadi naperjeni samo na vojnovažne cilje. Od nemške strani je bilo to drzno hinvastvo že nešteto krat razkrinkano. Kar se tiče zaščite kulturnih dobrin v Italiji, je naučni minister Mussolinijevе vlade Biggini ravnokar sestavil seznam nenadomestljivih zakladov, ki so portali žrtev teh zračnih barbarov. Razvaline nemških cerkva, gledališč in zgodovinskih zgradb ter ruševine podrtih italijanskih umetnin in prosvetnih do-

brin enkratne zgodovinske vrednosti obtožujejo na glas v vsem kulturnem svetu, iz katerega so se Anglija in Zedinjene države same izključile s svojim vojskovanjem, ki bi bilo na čast podzemlju v Chicagu.

Castell Gandolfo znova bombardiran

Rim, 15. februarja. Eksteritorialno bivališče Castell Gandolfo so v četrtek jutraj britansko-ameriška letala znova težko bombardirala. Papeški grad je bil zadet, Collegium di propaganda fide, ki je bil temu priključen, popolnoma razrušen. Najstrašnejši pa je bil učinek bomb, ki so padle v vrtove. Eksplozivale so sredi med 1500 ženami in otroci, ki so se zatekli iz frontnega ozemlja v papeško poletno bivališče, v pričakovanju, da so na nevtralnih tleh Vatikanskega mesta na varnem. Število mrtvih in ranjenih je zelo visoko.

Banditi so imeli v januarju 9000 mrtvih

Berlin, 15. februarja. Po poročilih armade, ki s nahaja na zapadnem Balkanu so utrpele komunistične tolpe v zadnjem času težke zgube. V območju te armade so zgubile tolpe v mesecu januarju 8103 štetih in po pribliki še 1000 mrtvih. Približno 10.000 je ranjenih. Razen znanega števila prebežnikov so zgubili komunisti tudi 2600 ujetnikov. Uplenjenio je bilo 2044 pušk, 6 topov, 4 protiletalski topovi, 4 protiooklopnjaški topovi, 177 strojníc, 42 strojnih pištol in pištol, 19 oklopnjaških pušk, 32 metalcev granat, 30 angleških min, 24 avtomobilov, 9 radioodajnih aparatov, eno velika radioodajna postaja, dve motorni jadrnici, 1 motorni čoln in štiri velike jadrnice. Razen tega je uplenjena velika množina municije, orožja in prebrana.

Novo hujskanje proti Vatikanu

Stockholm, 15. februarja. Sovjetski časopisi so navdušeno zagrabili neko brošuro, ki je bila izdana v New Yorku proti Vatikanu. Kot izdajatelj podpisuje neka »skupina katoliških duhovnikov« o katerih značaju si lahko ustvarimo sodbo, če pogledamo osebnost, ki je to brošuro spisala. Ta je namreč nek žid. Leopold Mannberg, ki nastopa kot prepričan katolik ter tako širi s pomočjo dozdevne skupine klerikov boljševiška očitanja proti Vatikanu. Posebno se zgraža nad stalinim vmešavanjem Vatikana v notranje zadeve številnih evropskih držav, namreč le pri tistih, kjer to ne odgovarja interesom Sovjetske zveze. Očita mu da »njegovo podpiranje reakcionarnih in fašističnih tendence« v mnogih državah ovira stalen mir. Vatikanu se mora zato odvzeti vsakršna politična moč. Mannberg se pritožuje, da javno mnenje v USA o tem pogubnem vplivu doslej ni bilo zadostno poučeno. Papež ni dal samo Mussoliniju svojega blagoslova pri napadu na Abesinijo, marveč podpira tudi nemški fašizem, ker sam brez pomoči Nemčije ne more voditi svojega boja proti Sovjetski zvezi. V sovjetskih časopisih se na pozornost vzbujajoč način znova množe napadi na Vatikan. Skupna igra z dozdevnimi katoliškimi elementi v USA — v resnici so emigrirani židje iz Evrope — pojasnjuje mnogo.

Sladkorna repa za krmljenje ne samo med vojno

K paroli državne prehrane za leto 1944., da se naj vrši pitanje prašičev bolj s sladkorno peso, je zavzel direktor Kaiser-Wilhelm Instituta za raziskovanje živinoreje prof. dr. Jonas Schmidt na vseučiliškem tednu v Rostocku sledeče stališče.

Svinje, ki morejo pri pitanju izrabiti samo dobro prebavne snovi, so v Nemčiji pitali do sedaj v glavnem z žitom in krompirjem. Neposredna poraba tega rastlinskega proizvoda po človeku pa se je med vojno znatno povečala. Za krmlino osnovno, ki sedaj primanjkuje svinji, pa se mora ustvariti nova oblika, ki se oslanja izrečno na porabo absolutnih sredstev za vzrejo in pitanje. Nastavki so ob uporabi sladkorne repe in krmline sladkorne repe že v teku. Samo z visoko površinsko donosnostjo te prstine, ki je trikrat večja kot pri žitu, se morejo nadomestiti hranilne snovi, ki so se doslej uvažale kot krma ali pa ki so se v krompirju neposredno dovajale človeški uporabi. Ta sprememba osnovne krmljenja za rejo svinj, ki se lahko oprira na obsežne uspešne znanstvene poizkuse, ni samo prehodna vojni pojav, marveč tudi za v bodoče najvažnejša odredba, s katero se zavaruje oskrba z mesom v Nemčiji in Evropi.

Poleg tega so v zadnjem času ugotovili, kot poudarja prof. Schmidt, da izkoristijo posemne pasme najvažnejših vrst nemških svinj krmo zelo različno. Danes se trudijo vsa preizkusna mesta za pitanje svinj, posebno državna, ki stoje pod znanstvenim vodstvom, da ugotove te pasme in jih imenujejo živinorejskim organizacijam za pretežno uporabo. Računa se, da se bo na ta način s smotrenim delom lahko zboljšala izraba svinjske krme za pitanje za 30 odstotkov.

Ob zračnem napadu

Kaj mora vedeti vsak že vnaprej o zračnem napadu!

Naslednja navodila naj pojasnijo prebivalstvu, kaj mora ukreniti pred in med alarmom.

1. Naslovi službenih mest, ki morajo biti znani:
1. sedež pristojne Ortsgruppe NSDAP,
2. sedež pristojne Ortsgruppe NSV,
3. sedež pristojnega poklicnega revirja,
4. sedež pristojne skupine revirja RLB,
5. naslov pristojnega Selbstschutztruppenführera.

6. pristojno zbirališče za osebe brez zavetja. Ti naslovi se morajo nabiti izven veže (na objavnih deskah) po možnosti po zaščitem čuvaju tudi v zaklonišču.

II. Po nastalih škodah je treba upoštevati:

1. Pri poškodbi: se dati takoj obvezati pri pomožni pomočnici. (V apoteki v zaklonišču se mora ponovno pregledati upotabnost in polnostevilnost medikamentov in obvez.)

2. Pri težjih poškodbah: Po pomoči pomožne pomočnice je treba poiskati najpoprejši rešilno postajo protiletalske zaščite ali prositi po poročevalcu za pomoč. (V bolnici lahko napotijo samo o rešilne postaje protiletalske zaščite.)

3. Pri razrušenju stanovanjskega poslopja: a) Prijava pri zbirališču onih, ki so brez streh (brezpopojna dolžnost). b) Šele po tej prijavi si smejo poiskati, če je to sploh mogoče, stanovanje pri sorodnikih. c) Tem, ki ne morejo dobiti stanovanja pri sorodnikih, da na razpolago stanovanje NSDAP. Ta uvede takojšnje ukrepe za pomoč poškodovanim in preostlim. c) NSV skrbi za prehrano prizadetih.

e) Priljagi za zaklonišče se morajo vedno dodati tudi dokumenti! Vsa bombni oškodovanec mora imeti pri sebi svoje osebne listine, živilske karte, izkaznice o družinskih vzdrževalnih dohodkih itd, da jih lahko predloži pri zbirališču za prizadete. Drugače nastane zastoje pri nadaljnji oskrbi (prehrani, nakazovanju stanovanj, izdaji oskrbovalne karte za bombne oškodovance.)

f) Za prevzem prijav o škodi in dajanje navetov in pomoči je na zbirališču nastavljen uradnik za vojno škodo.

g) Osebe, ki so pri letalskih napadih utrpele osebno škodo, se oskrbujejo po odredbi o osebni škodi po uradih za vojne žrte NSDAP (NSKOV). Ti svetujejo in pomagajo pri prošnjah za podporo in vzdrževanje družine (pri občinskih oblasteh) za oskrbo in skrblstvo (pri oskrbovalnih uradih).

Opomin: Tvoja dolžnost je, pripraviti tudi za čez dan dovolj vode v vseh na razpolago stojiščih posodah, in imeti pripravljen pesek in pred ognjem varne copate.

Vražja zlobnost banditskih podreptnikov

Iz krogov naših bralcev smo prejeli sledeči dopis, ki ga tukaj doslovno priobčujemo.

Tekom preteklega leta smo imeli večkrat priliko, brati v našem listu zanimive razprave o komunizmu, »Osvobodilni fronte« banditih itd., kar je pa seveda vse eno. Komunizem si je pri nas na Gorenjskem obklesel zelo pisano suktnjo, po imenu »Osvobodilna fronta« ker si njegovi privrženci mislijo, da ga bodo pod to suktnjo mogli spraviti med gorenjski narod in tako Gorenjce zapeljati v to pogubonosno kugo. Da pa bomo spoznali, kaj da je komunizem sploh, si ga oglejmo od več strani, preden izrečemo sodbo o njem.

Nevarnost komunizma ni od včeraj, ali pa od zadnjega preteklega časa, ne. Že davno pred prvo svetovno vojno je vstajala njegova krvava zarja. Vsi pa moramo vedeti, kako se je pa nevarnost komunizma tako rekoč bliskovito razširila po vsem svetu.

Komunizem se skuša povsod vriniti. Z izredno spretnostjo izrablja sleherno nezadovoljstvo, težavo, vsako trenje in tudi vsako politično napako, ki so jih žal, hote ali nehoti napravile razmere časa. Obraba se z isto drznostjo na kmečko prebivalstvo kakor na delavstvo velikih industrijskih mest; prav tako zna zbežati kroge razumnikov kakor ljudske množice; svojih privržencev išče v vojski, med učitelstvom in uradništvom; razglasa se za branilca kulture in človeških pravic in po drugi strani izrablja posebno med Slovani slovanška čustva; bori se tako za žensko kakor za moško mladino; obdeluje visoko civilizirane narode in obljublja zaostalam kolonialnim narodom svobodo. Komunizem se vsak čas človeštvu predstavi pod drugo podobo in se ne plaši pred nobeno zvezo in pred nobenim, še tako hudim nasprotjem. Sedaj se veže z demokracijo, sedaj z diktaturo; temu obljublja mir, drugemu grozi s krvavo vojsko. Izrablja prav vse za svojo agitacijo in za svoje razdiralne cilje. Vsa sredstva so mu dobra za rušenje socialnega reda in obljublja vsem nezadovoljnejšem, vsem trpečim, vsem, ki se čutijo prikrajšane in zapostavljene v življenju in še posebej vsem uročeniim sanjačem srečo in raj na zemlji. Večkrat lahko opazujemo, da se dajo še celo izobraženi zapeljati komunizmu in njegovi modrosti.

Sedaj pa pogledjmo še enkrat vsebino gornjega odstavka in dobro premislimo njeno resničnost, pa bomo takoj videli, v katerem grmu je zajec. Zajec-komunizem na Gorenjskem se je skrivil v grm »Osvobodilne fronte« katere organizacijski sistem si bomo nekoliko ogledali danes in tako prikazali Gorenjcem to zločestvo, pošast komunizma, v pravi podobi. »Osvobodilna fronta« na Gorenjskem, ki ni prav nič drugega kot 100% komunistična tvorba, si je nadelo lažljivo parolo osvoboditi Gorenjce nemškega okupatorja, ima vsepovsod, kjer koli mu je bilo mogoče ukoreniniti se, svoje zaupnike, več ali manj javne ali pa strogo tajne; kakor ji pač kaže. Ti zaupniki »O. F.« morajo voditi njene celice, ki so v bistvu pravcata zanjka komunistične mreže. Mnogo teh zaupnikov je bilo prisiljenih s surovo silo, ki je lastna le satanskemu komunizmu, tudi z grožnjo smrti, če ni šlo drugače. Pač hoče imeti »Osvobodilna fronta« vsepovsod svoja gnezda. Zaupniki »O. F.«, zlasti oni, ki so z grožnjami prisiljeni, so usmiljenja vredni ljudje, njihova naloga je težka, pa grozna. »O. F.« na ljubo morajo vedno paziti, tajno seveda, na vse, kar se godi v okviru celice »O. F.«, to je, kaj govori, dela in po kakih potih in s kom hodi ta ali oni, zlasti taki, ki bi imeli kaj vpliva na ljudstvo, pa bi ne bili komunističnega mišljenja. Gorje pa ljudem, ki pridejo do funkcije pri »O. F.« iz sebičnosti in maščev-

valnosti. Oj, potem je pa prebivalstvo dotičnega celičnega (hišnega) kroga »Osvobodilni Fronte« predano na milost in nemilost teh satanskih banditskih zlobnežev. Taki zlobneži se vržejo kot zverina na svoje žrtve, mnogi morajo trpeti radi teh, ker so morda že pred leti s tem ali onim zamerili radi kake imena nevrede stvari. A danes imajo funkcijo pri »O. F.«, prilika je ugodna, slo. O. F.-ovci temu likvidirati telico ali vola iz hleva, obleko iz omare, žito iz kasače, vino iz kleti; zakaj, ker je tak, ker ga je označil zaupnik »O. F.« za izdajalca, zato ker se je v potu svojega obraza skozi celo leto dni trudil, da je s svojo družino pridelal za sebe in za oddajo najmanjše količine v dobrobit svojega sorojaka-delavca-uradnika-vojaka itd. Toda to ni še najhujše, v svoji hudičevski podlosti grede še dalje s svojim delovanjem za »O. F.« Sosed pa, naj bo kmet-delavec-obrtnik ali trgovec, ima sina, ki bi imel biti v kratkem poklican na branik domovine kot njen sin, zoper boljševika, našega vse uničujočega sovražnika. O. F.-ovski zaupnik to izvoha in obvesti vodjo banditov o tem, neka noč vzame nasilno fanta iz kroga družine, češ da ne bo nemški vojak. A »O. F.-ovskemu« zaupniku ni to dosti mar, ker on dela zase Judežev račun; če bom tega ali onega spravil s silo k »O. F.-ovskemu« banditom, da bo prej ali slej z doma preostalo družino obrabljala nemška oblast, da jo odstrani, odseli, kdo bo vedel za to. In zlobnež namenoma računa na to, na račun svoje brezvestnosti si je opomogel s tem, da bo dobil zaplenjeno posestvo od države za nizko ceno v najem ali pa bo njegova obrt ali trgovina šla bolje, ker se bo na tako lep nedolžen način znebil sotekmeča. A »za fanta-bandita mu je sedaj deveta briga, če ga tudi ne bo več nazaj, ker bo gotovo prej ali slej padel pred oboroženo silo nemške vojske.

To je ena. Višek satanske zlobnosti banditskega podreptnika je pa ta. Vsakemu zaupniku »O. F.« je strogo naročeno, da naj od slehernega človeka zvedo, kakega mišljenja da je, seveda strogo tajno. Če pa naletijo na človeka, ki se zaveda resnosti sedanjega časa, in ne mara dati nikomur take ali take izjave, zave-

dajoč se, da je najboljša pot sedanjega časa »molčati in potrpeti«, tak pa ni »O. F.-ovcu« po volji ter ga kratko malo označi vodji banditske tolpe za belogardista. Kdor je pa enkrat obsojen in obdolžen, da je bel grešnik pri banditih, je izgubljen, če tudi o beli gardi morda pojma nima. Na ljubo »O. F.-ovskemu« podležu mora trpeti in biti uničen sam in njegova družina, dom in vse imetje sploh. Je to pač sad komunistične »O. F.« in njenih satanskih slug.

Poglejmo še nekoliko na razpoloženje onih, ki živjajo srečo iz raja »O. F.« Najprej si predočimo tako zvane terence. Terenci so one vrste banditi, ki morajo delati bobnečo propagando za »O. F.« Hodijo od kraja do kraja, obloženi kot svoj čas Dalmatinci s svojo kramarsko komunistično robo, ki jo prodajajo svojim žrtvam »O. F.« zaupnikom, le-ti jo morajo potem razširjati med ljudstvo. Kramarsko blago terenskih banditov obstoja iz s strojem pisanih radijskih poročil o sijajnih zmagah boljševiških plutokratov Rusije-Anglije-Amerike. Kar pa pisalni stroj ne zmoro, to naj zmoro re pa še dodatna gobezdavost terenskega bandita. Če se pa srečamo z banditom iz gmajne, pa naj bo partizan ali pa gmajnar, vidimo pred seboj žalostno kreaturo. Je razcapan, umazan, njegove oči so nemirne. Prvo, kar te ogovori je to, da te povpraša, če je v bližini kje nemška vojska ali policija. Če ga zagigraš, da policije ni, se malo umiri in ti prične pripovedovati vse mogoče reči. Če pa smrdi po policiji, potem pa nima obstanka. Po daljšem razgovoru ti zaupno pove, da je bil zapeljan na silčen način, kot smo preje omenili.

Najbolj zanimiva organizacija »O. F.« je pa banditsko gnezdo ali lager v gozdu. Tu pa vidiš tako pisano družbo z vsemi mogočimi uniformami, da daleč, daleč posekajo v prostosti nekdanje — cigane. Nehote šine človeku misel v glavo, kaj bi rekli gg. Stalin, Churchill in Roosevelt, če bi si na lastne oči ogledali te svoje zaveznike. Gotovo bi bili nanje — »ponosni«. Tako smo si v kratkem ogledali slavno »O. F.« in njen organizacijski sistem, da si ga naši Gorenjci dobro ogledajo, kaj jim nudi tolikanj zaželeni komunizem. Gorenjski opazovalec.

Zwischenwässern. Rojstva v januarju: Peter Jamnik, Görtschach; Amalia Maria Kenda, Görtschach; Maria Posnitsch, Swetie; Maria Betsch, Rakovnik; Franziska Bradeschko, Golowardu; Gabriele Scharz, Preska; Maria Narobe, Schlebe; Anton Okerschler, Görtschach; Peter Schusterschitz, Senitschiza. — Umrli so: Maria Dobnik, Rakovnik; Alois Moritsch, Zaier; Kurt Felber, Zaier; Paul Grosnik, Swetie; Johann Krischel, Topol; Josef Motschnik, Preska.

Gallenfels. Rojstva v mesecu januarju: Maria Perko, Siegersdorf; Rosalie Kerschitz, U. Duplach; Eduard Sapltnik, Stenitschno; Maria Urbanz, Sebenie; Josef Schwegel, Goritsche; Steffe Blasius, Pangerschitz; Alex Dominik Paternoster, Pristau; Vida Puscher, U. Duplach; Josef Schwab, Stenitschno; Anton Berzko, Goritsche; Florian Koschier, Heiligenkreuz; Maria Beutz, Pristau; Anna Bukounik, Siegersdorf; Johann Supan, Rettne; Marian Tschuk, O. Duplach; Raimund Tschuk, O. Duplach; Josef Jashetz, Sebenie.

St. Georgen. Rojstva v mesecu januarju: Jakob Nowak, Michelstetten; Antonia Siter, St. Georgen; Anton Kepitz, St. Georgen; Gabriele Knifitz, Prepratscheu; Maria Koroschetz, Michelstetten; Paula Kristanz, Winklern; Ladislav Sapltnik, Hrastie; Paul Stirn, Lausach; Paul Rupnik, Hüllben. — Umrli so: Andreas Suppan, Prepratscheu; Josef Stirn, Mitterdorf; Katharina Breitz, Michelstetten; Franz Juchant, Prepratscheu; Kristine Suppan, Winklern; Antonia Aidowetz, St. Georgen; Michael Schenk, Olscheuk; Josef Rosmann, Olscheuk; Josef Bortschnik, St. Georgen; Josef Gappmaier, St. Georgen; Eugen Tritschler, St. Georgen; Bartholomäus Tscheschen Winklern; Johann Gorenz, Adergass; Margarethe Zeler, Winklern; Johann Zeler, Winklern; Johanna Matschek, Trata; Maria Wretschek, Waisach in Johann Luskowetz, St. Georgen.

Delovno poročilo DAF

Izmed organizacij, ki sta jih po prevzemu oblasti ustanovila Führer in NSDAP, je DAF ena največjih. Zgradila je eno izmed največjih, če ne sploh največje socialno delo in se lahko smatra kot največje »delavsko društvo« na svetu.

Centralni urad DAF obsega poleg 15 strokovnih uradov med ostalimi naslednje upravne urade, ki nudijo vpogled v mnogovrstno in skrbno organizacijo dela za tvorne Nemce: socialne zadeve, narodno zdravstvo, poklicna vzgoja, obratovodstvo, pravna svetovanja, mladina, žene, domovi, delohvala. Tem se pridružijo kot posebna delovna področja NS-Gemeinschaft »Kraft durch Freude« in najvišji častni in disciplinski dvor. Poleg 32.000 uradnih sodelavcev jih je 1,4 milijona, ki vrše častno službo. Pri marksiističnih delavskih društvih se je zgubilo 50 odstotkov članarine za »oskrbovalne stroške«, DAF pa je že 1935. leta znižala svoje upravne stroške na 23,7 odstotkov od prispevkov.

Organizacija šteje okoli 23 milijonov uslužbencev iz približno štiri milijonov obratov, k temu pride še več milijonov zadržanih članov.

Prej je znašal povprečen prispevek 3,60 RM, pri zelo omejenem varstvu, po 1933. letu 1,70 RM mesečno pri zelo visokih dajatvah. Plačevanje rent in podpor (25 odst. celotnih dohodkov DAF), pomoč za poroko, posmrtnina, pravno in zdravstveno svetovanje, odpovedno in delovno varstvo poklicna vzgoja, prešolanje in vzgoja naraščaja, velikopotezno pospeševanje dopustov. S to odredbo se je doseglo, da je bil že leta 1936. dopust, ki je bil dan delovnim Nemcem, večji kot v vseh ostalih državah skupaj.

Nemško prosvetno delo na Gorenjskem

Pogled v delo NS-Gemeinschaft „Kraft durch Freude“ v Kreisu Stein

NS-Gemeinschaft »Kraft durch Freude« v Kreisu Stein je razvila v preteklem letu živahnost delavnosti, ki je priča nemškega kulturnega ustvarjanja in nemške volje za obnovo. Tako je bilo v letu 1943. skupno 87 prireditve, katere je obiskalo približno 21.000 obiskovalcev. Od teh je bilo pridržanih 38 prireditev za vojaštvo. Koliko veselja in oddiha nudijo te prireditve vojakom, če se pravi, da prireja »Kraft durch Freude« predstavo, to lahko presodi najbolje ta, ki je sam videl žareče obraze Landsorjev, kadar se je razvijal pred njimi pisan spored. Pet obratnih pevskih zborov je sodelovalo pri nekaterih javnih prireditvah in dokazalo svoje visoko znanje.

Velike uspehe je imelo pošiljanje na odpočitek po Reichserholungswerku der DAF, ki je bilo izvedeno v Kreisu Stein. 139 delavcev iz raznih obratov je lahko prebilo svoj dopust v domovih Reichserholungswerka v planinskem svetu Osttirola ali pa na Wörtherseeju. Številna pisma pričajo, da so jim počitnice v domovih izvanredno ugajale. Potem lahko poroča Kreis Stein tudi, da so nekateri obiskali Bayreuthske Festspiele. Nekaj potovanj se je izvedlo skupno z NSG »Kraft durch Freude«.

Da se vzgojijo sodelavci, se vsrilo nekaj nedeljskih tečajev, ki so bili dobro obiskani. Kljub številnim poskusom oslabiti pri gorenj-

skem prebivalstvu voljo za sodelovanje, se pametno misleči del ni dal zmotiti in obiske dalje po NSG »Kraft durch Freude« napovedane prireditve. Tudi leta 1944. bodo našli v Kreisu Stein obiskovalci na številnih prireditvah veselje in oddih.

Rodbinska kronika iz Gorenjske

Kreis Krainburg

St. Veit a. d. Save. Rojstva v mesecu januarju: Peter Komel, Weichseldorf; Olga Jovan, Tazen; Anton Kermel, Weichseldorf; Maria Emilia Reasnik, St. Martin a. G.; Theodosius Matthias Großnik, Obergamling; Franz Podgorschek, Oberpirnitsch; Kristine Podgorschek, Woisko; Anton Merkun, St. Veit a. d. Save; Veronika Slowenetz, Weichseldorf; Ignaz Bisil, Obergamling; Franz Schusterschitz, Weichseldorf. — Umrli so: Anna Kalser, geb. Lochak, Weichseldorf; Jakob Hlebsch, Podgora; Johann Magister, Obergamling; Josefa Marinko, geb. Sallet, St. Martin a. G.; Stanislava Zedlinc, Gunzle; Heinz Streck, 14. Pol. Panzerkomp. St. Veit; Franz Podgorschek, Oberpirnitsch; Josef Loger, Medno; Olga Sajowitz, Dvor; Gabriele Kogol, Untergamling.

Eine Glatze im Arbeitsanzug?

Mit dem Arbeitsanzug ist es wie mit dem Kopfhaut. Auch der Arbeitsanzug bekommt mit der Zeit dünne Stellen. — Hier muß die Heustrau eingreifen: she diese Stellen durchschauen, wird Stoff untergelegt. Das machen wir an allen stark beanspruchten Stellen: an den Knien, an den Ellenbogen, am Hosensboden. So erreichen wir, daß der Anzug doppelt so lange hält!

Guter Rat von IMI Spezial

Karawanken Bote spada v vsako gorenjsko hišo!

Auigelassene Fabriken
Brauchbare Maschinen kauft
KURT FRICK
Klagenfurt
Salmstraße
Fernruf 1486

MALIOGLASI

Službo dobi

Krojškoga vajenca sprejem — takoj. Pogoji po dogovoru. — Alesch Rok, Schneider, St. Veit a. d. Save. 2482-1

Sprejme se vajenec(ka) za fotografijo. Plača po dogovoru. — Foto Jug, Krainburg. 2406-1

Vrtnarskega vajenca sprejem, najraje z dežele. Vsa oskrba v hiši. Naslov pri K. B. Krbg. pod 2485-1.

Kupim

Kupim rabljeno kredenco — srednje velikosti. Mlaker Maria, Swille 38, Zwischenwässern. 2484-7

ZAHVALA

Ob smrti moje ljubljene soproge
Marije Rostohar
se vsem darovalcem vencev in onim, ki so spremlili blagopokojno na njeni zadnji poti, iskreno zahvaljujem.
Posebno zahvalo izrekam g. dr. Tanzer-ju.
Hamburg — Dev. Marija v Polju — Birnbaum, v februarju 1944.
Zahlojuči soproj.

Gegen Einkaufschemen.
Sperrplatten: Buche, Fichte, Panelplatten - Eichstiele Sperrtüren.

Ohne Einkaufschemen.
Furniere 0,8 bis 3 mm inländische und ausländische Herkunft für außen und innen.

HANS TRANINGER
Klagenfurt, Volkermarkter Straße - Ruf 1595

KAUFHAUS HERBST KLagenfurt
HILFT PUNKTE SPAREN
durch Reparatur von Strümpfen und Trikotwäsche

Vsek ljudi ne morete vprašati!

Mali oglas to more. Takoj doseže vse, ki se zanimajo za vaše ponudbe ali prošnje. Oglašajte v Karawanken Bote! Spilča se!

Oglase sprejemata do ponedeljka in srede NS.-Gauverlag Kärnten, Klagenfurt, Bismarckring 13 in NS.-Gauverlag Krainburg, Veldeserstr. 6